Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΙΣΤ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1950

ΑΡΙΘΜ 361

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαὴλ κηρύττων ἐν Κορίνθῳ ἐπὶ τοῦ Βήματος τοῦ Ἀνθυπάτου τῆς Ἀχαΐας Γαλλίωνος, πρὸ τοῦ ὁποίου ἤχθη ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διὰ νὰ δικασθῇ. (Πράξ. Κεφ. 18, 9-15)

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Διὰ τὸν Ἑορτασμὸν τῆς Ἑβδομάδος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, τῇ 12ῃ Μαΐου 1950

Πανοσιολογιώτατοι καὶ Αἰδεσιμώτατοι Ἱερεῖς,
Ἐντιμότατα Διοικητικὰ Συμβούλια,
Φιλόπτ. Ἀδελφότητες, Ὀργανώσεις Νεολαίας καὶ Εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Β. καὶ Ν.

Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ οὐρανοβάμων Ἀπόστολος Παῦλος κατέχει θέσιν ὅλως ἰδιαιτέραν ἐν τῷ Χριστιανισμῷ καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ. Ὑπῆρξε τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Ὑπῆρξεν ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ ἐναθρωπήσαντος Θεοῦ. Δὲν ἦτο ἐκ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων. Εἰργάσθη ὅμως ὑπὲρ τοὺς Ἀποστόλους. Καὶ διὰ τῆς ἐκτάκτου καὶ ὑπερόχου ἱεραποστολικῆς του δράσεως κατέκτησε τὸ δικαίωμα καὶ τὴν τιμὴν νὰ εἶναι καὶ νὰ καλῆται Ἀπόστολος. Ἡ διάδοσις τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς ὅλας τὰς πέριξ τῆς Μεσογείου χώρας, τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης εἶναι ἔργον ἀποκλειστικῶς ἰδικόν του. Ὁ ἐκχριστιανισμὸς τῆς Εὐρώπης ἀνήκει εἰς αὐτόν. Ὁ πολιτισμὸς τῆς Εὐρώπης εἶναι καρπὸς εὐλογημένος τοῦ κηρύγματός του. Κληθεὶς παρὰ Θεοῦ ἔξω ἀπὸ τὴν Δαμασκὸν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἐκλήθη καὶ πάλιν παρὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τῆς Εὐρώπης τὸν ἐκχριστιανισμόν. «Διαβὰς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν» εἶπεν ὁ Θεὸς ἐν ὁράματι εἰς τὸν οὐρανοβάμονα Παῦλον διὰ τοῦ Μακεδόνος ἀνδρὸς εἰς τὴν Τρωάδα.

Καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, πειθαρχικὸς εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ, διέβη εἰς τὴν Μακεδονίαν, δηλονότι τὴν Εὐρώπην, καὶ ἐπεσκέφθη τὰ σπουδαιότερα κέντρα τῆς Εὐρώπης, τοὺς Φιλίππους, τὴν Θεσσαλονίκην, τὴν Βέρροιαν, τὰς Ἀθήνας, τὴν Κόρινθον, τὴν Κύπρον, τὴν Κρήτην, τὴν Ρώμην καὶ ἐκήρυξε τὸν Χριστόν. Καὶ ἵδρυσεν ἐκεῖ Ἐκκλησίας. Καὶ ἤκμασαν αἱ ὑπ' αὐτοῦ ἱδρυθεῖσαι Ἐκκλησίαι. Καὶ ἀπέδωκαν καρποὺς πλουσιωτάτους. Καὶ ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὁ Χριστιανισμός, τὸν ὁποῖον ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔφερεν εἰς τὸν παλαιὸν κόσμον, μετεφυτεύθη καὶ εἰς τὸν νέον, ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικήν. Κολοσσιαία ἡ προσωπικότης τοῦ Παύλου. Γιγάντειον τὸ θεῖον ἔργον του. Ἀπροσμέτρητος ἡ πνευματικὴ ἐπίδρασίς του. Τὰ πάντα ὀφείλουν εἰς τὸν Παῦλον ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Ἀμερική. Τὰ πάντα ὀφείλομεν εἰς τὴν τεραστίαν αὐτὴν φυσιογνωμίαν ἅπαντες ἡμεῖς.

Ἀλλ' ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐκήρυξεν ἑλληνιστί. Ἔγραψε τὰς δεκατέσσαρας ἐπιστολάς του εἰς τὴν Ἑλληνικήν. Ἐχρησιμοποίησε τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ νοήματα καὶ ἔδρασεν εἰς χώρας εἰς τὰς ὁποίας οἱ ἄνθρωποι ἑλληνιστὶ ὡμίλουν καὶ διενοοῦντο καὶ ἐσκέπτοντο. Ὁποία καὶ ὁπόση τιμὴ δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, διὰ τὴν γλῶσσαν μας, διὰ τὴν διανόησίν μας. Ἔχομεν δὲ καθῆκον ἱερὸν καὶ ὀφειλὴν ἁγίαν νὰ ἀναγνωρίζωμεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τὴν μεγίστην αὐτὴν τιμὴν καὶ νὰ ἐκδηλώνωμεν δι' αὐτὴν βαθυτάτην τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὸν φωτιστὴν τῆς Ἑλλάδος, τὸν μέγιστον τῶν Ἱεραποστόλων. Τὴν μνήμην του θὰ ἔπρεπε κατὰ τρόπον ἔκτακτον νὰ ἄγωμεν καὶ μὲ συνάξεις ἐκτάκτους νὰ πανηγυρίζωμεν.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κος Κος Ἀθηναγόρας, κατὰ θείαν ἔμπνευσιν, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς Του, ὅπως ἀναλάβῃ τοὺς οἰακας τοῦ Προκαθημένου τῆς Ὀρθοδοξίας, ἔπηξε τὴν Ἱεραποστολὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐν Byron Springs, Cal. Διὰ πρώτην φορὰν τότε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐτιμᾶτο ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ κατὰ τρόπον ἀληθῶς ἐπάξιον. Ἡ Α. Θ. Παναγιότης διὰ τῆς χειρονομίας Της ἐκείνης ἔδιδε τότε τὸ σύνθημα τῆς ἐξαιρετικῆς εὐγνωμοσύνης, τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν νὰ ἀπονέμωμεν εἰς τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, τὸν θεηγόρον Παῦλον. Καὶ ὑπεδείκνυεν ὅτι ἐνθουσιασμὸς καὶ ζῆλος παύλειος πρέπει νὰ ἐμπνέουν τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐν Ἀμερικῇ, διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ κατηχήσῃ ἅπαντα τὰ τέκνα της καὶ νὰ τὰ κάμῃ συνειδητοὺς Χριστιανούς.

Ἀπὸ σκέψεως παρομοίας καὶ ἡμεῖς ὁρμώμενοι, ἀπὸ πενταετίας περίπου εἴχομεν ἐγκαινιάσει ἐν Κορίνθῳ καὶ Κορινθίᾳ τὴν «Ἑβδομάδα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου» πρὸς ἐκδηλοτέραν ἔκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης ἡμῶν πρὸς τὸν ἔνθεον Ἀπόστολον Παῦλον. Ἐσκέφθημεν ὅτι σκόπιμον θὰ ἦτο καὶ ἐνταῦθα νὰ συνεχίσωμεν τὸν ἑβδομαδιαῖον αὐτὸν ἑορτασμὸν πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Πρὸς τοῦτο δὲ προτρεπόμεθα ἅπαντας τοὺς λίαν ἀγαπητοὺς συνεργάτας ἡμῶν Πανοσιολογιωτάτους καὶ Αἰδεσιμωτάτους Ἱερεῖς, ὅπως κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ ἀπὸ 25ης Ἰουνίου μέχρι τῆς 2ας Ἰουλίου ὀργανώσωσιν εἰς τοὺς Ἱ. Ναοὺς καὶ τὰς αἰθούσας τῶν Ἱ. Ναῶν κηρύγματα, ὁμιλίας καὶ διαλέξεις μὲ θέματα τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἱεραποστολικὴν δρᾶσιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Εἰς ἄλλην σελίδα τοῦ παρόντος περιοδικοῦ δημοσιεύομεν σχετικὸν πρόγραμμα διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς «Ἑβδομάδος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου». Δύνανται ὅμως οἱ Ἱερεῖς ἐλευθέρως νὰ προβοῦν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν θεμάτων αὐτῶν ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τοῦτο μόνον: νὰ γνωρίσουν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον τὴν ζωήν, τὸ ἔργον, τὰς ἐπιστολὰς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἰς τὰ φίλτατα πνευματικὰ ἡμῶν τέκνα, τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς. Ταυτοχρόνως ἂς προτρέπουν αὐτοὺς νὰ ἀνεγείρουν ναοὺς εἰς τιμὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, νὰ μελετοῦν τὰς ἱερὰς ἐπιστολάς του, νὰ γίνωνται μιμηταὶ τοῦ Παύλου. Ἡ δὲ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ χάρις καὶ εὐλογία, διὰ τῶν πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου καὶ Ἐνδόξου Πρωτοκορυφαίου Ἀποστόλου Παύλου εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Μετὰ βαθείας ἀγάπης ἐν Κυρίῳ

† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'. Ἀριθ. 361. Διευθυντής: Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1950

ΣΚΕΥΟΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ ἦτο προωρισμένη νὰ διαδοθῇ καὶ ἐπικρατήσῃ εἰς τὸν κόσμον. Διότι δὲν ἦτο κατασκεύασμα ἀνθρώπινον· δὲν ἦτο μία ἀπὸ τὰς ἄλλας θρησκείας, ποὺ ἐκυριάρχουν, πρὶν ἔλθῃ ὁ Σωτήρ, εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν Αἴγυπτον, τὴν Κρήτην, τὴν Φοινίκην, τὰς Ἰνδίας. Ἦτο δύναμις Θεοῦ· ἦτο θρησκεία τοῦ Ἑνὸς καὶ Μόνου Ἀληθινοῦ Θεοῦ, τὸν Ὁποῖον αὐτὴ πρώτη πλήρως καὶ τελείως ἔκαμινε γνωστὸν εἰς τὸν κόσμον διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Δὲν ἠμποροῦσε κατὰ συνέπειαν, ἦτο ἀδύνατον, νὰ ἔχῃ τὴν τύχην, ποὺ εἶχον ἐκεῖναι αἱ τοπικαὶ θρησκεῖαι, ποὺ σήμερον δὲν μένει ἀπὸ αὐτὰς τίποτε ἄλλο παρὰ μόνον ἡ ἀνάμνησίς των. Διὰ νὰ διαδοθῇ, ὅμως, ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ ἔπρεπε νὰ ὑπάρξῃ τὸ πρόσωπον τὸ κατάλληλον. Ἔπρεπε νὰ ἐμφανισθῇ ἡ μοναδικὴ προσωπικότης, ποὺ μὲ τὰς ἱκανότητας καὶ τὰς δυνάμεις της, τὰς πνευματικὰς καὶ ψυχικάς, θὰ ἀνελάμβανε τὸν μεγαλειώδη ἆθλον, τὸ κολοσσιαῖον ἐγχείρημα τῆς διαδόσεώς της. Ἡ δὲ προσωπικότης αὐτή, καὶ πάλιν, μὲ τὰς ἰδικάς της τὰς δυνάμεις, ὁσονδήποτε μεγάλαι καὶ τεράστιαι καὶ ἂν ἦσαν, δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ διεξαγάγῃ καὶ νὰ φέρῃ εἰς αἴσιον ἀποτέλεσμα τὸ μεγαλείτερον ἔργον, ποὺ ἀναφέρει ἡ ἀνθρωπίνη ἱστορία, τὴν κατάκτησιν μυριάδων ψυχῶν καὶ καρδιῶν. Ἄλλο πρᾶγμα νὰ κατακτήσῃ κανεὶς καὶ διακυβερνήσῃ δικτατορικῶς ἕνα λαὸν ἢ ἕνα ἔθνος, καὶ καθ' ὁλοκληρίαν ἄλλο νὰ κερδίσῃ τὸν ἐσωτερικὸν κόσμον τῶν ἀτόμων τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἢ τοῦ λαοῦ. Καὶ ἑνὸς μόνου ἀνθρώπου τὴν ψυχὴν νὰ κερδίσῃ κανεὶς εἶναι ἔργον δυσκολώτατον. Πολὺ δὲ περισσότερον πολλῶν λαῶν καὶ διαφόρων ἐθνῶν. Διὰ τὸ τελευταῖον χρειάζεται, ἐκτὸς τῶν ψυχικῶν δυνάμεων καὶ τῶν πνευματικῶν προσόντων, καὶ θεία ἔμπνευσις, θεῖος ἐνθουσιασμός, θεῖος ζῆλος χρειάζεται νὰ εὑρίσκεται εἰς διαρκῆ ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Θείου, ἐκεῖνος ποὺ θὰ τὸ ἀναλάβῃ. Διότι, ἄλλως, τὸ ἔργον θὰ εἶναι θνησιγενές, θὰ ναυαγήσῃ, θὰ λάμψῃ, ἴσως, πρὸς στιγμήν, θὰ θαμβώσῃ τοὺς ἀνθρώπους, θὰ τοὺς καταπλήξῃ καὶ ὕστερον ἀπὸ ὀλίγον ἢ ἔστω καὶ πολὺν χρόνον, ὕστερον ἀπὸ ἔτη ὀλίγα ἢ πολλὰ θὰ σβύσῃ, θὰ ἐξαφανισθῇ καὶ θὰ λησμονηθῇ. Αἱ ἀναφερθεῖσαι ἀνθρώπιναι θρησκεῖαι καὶ αἱ διάφοροι δικτατορίαι πληρέστατα καὶ τρανώτατα μαρτυροῦν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ἀληθείας. Ἐδῶ ἔγκειται τὸ ἄφθιτον καὶ ἄφθαστον μεγαλεῖον τοῦ Ἀπ. Παύλου. Ἦτο προσωπικότης τεραστία. Δυνάμεις ψυχικαὶ καὶ πνευματικαὶ ἀνεξάντλητοι ὑπῆρχον εἰς αὐτήν. Πρίν, ὅμως, ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Θείου, αἱ δυνάμεις αὐταὶ ἦσαν δημιουργικαὶ καταστροφῆς. Ἂν ἐξηκολούθει τὸν δρόμον αὐτὸν ὁ Παῦλος, θὰ ἦτο σήμερον γνωστὸς ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγάλους τοῦ Χριστιανισμοῦ διώκτας, ὅπως ὁ Νέρων, ὁ Διοκλητιανὸς καὶ τίποτε περισσότερον. Χάριτι ὅμως θείᾳ, εἰς μίαν στιγμὴν τῆς μανιώδους καὶ καταστροφικῆς του δράσεως, ἐπῆρε τὸν δρόμον, ποὺ ὡδήγει εἰς τὴν Δαμασκόν. Καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Δαμασκὸν ὁ Παῦλος ἀπὸ καταστροφεὺς μέγας, ἔγινεν οἰκοδόμος μέγας. Ἀπὸ σκεῦος ὀργῆς, ἔγινε σκεῦος ἐκλογῆς. Ὁ Ἰ. Χριστός, τὸν Ὁποῖον μὲ θανάσιμον μῖσος καὶ φανατισμὸν σκληρότατον ἐδίωκε, ἔξω ἀπὸ τὴν Δαμασκὸν ἐδιχοτόμησε τὴν ζωήν του. Αὐτὸς ἦτο ὁ κατάλληλος ἄνθρωπος διὰ νὰ ἀναλάβῃ τῆς θείας Του θρησκείας τὴν διάδοσιν, καὶ τὴν στερέωσιν, καὶ τὴν ἐπικράτησιν. Ὁ Παῦλος ἔδωκε τὴν προσωπικότητά του, ὁλόκληρον, χωρὶς καμμίαν ἐπιφύλαξιν, χωρὶς κανένα ὑπολογισμὸν ἢ δισταγμόν· καὶ ὁ Σωτήρ του καὶ Σωτὴρ μας, ὁ Ἰ. Χριστός, τοῦ ἔδωκεν εἰς ἀντάλλαγμα τὴν χάριν Του χωρὶς μέτρον, ἄφθονον, ἀπεριόριστον. Διότι ὁ Παῦλος, εἰς τὰς προαιωνίους τοῦ Θεοῦ βουλάς, ὅπως ὁ Ἴδιος ἐπανειλημμένως εἰς τὰς ἐπιστολάς του ἀναφέρει, ἦτο προωρισμένος νὰ γίνῃ τὸ σκεῦος τῆς Θείας ἐκλογῆς, νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων, νὰ ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς λαῶν ὁλοκλήρων εἰς τὸ φῶς τῆς ἀληθινῆς θεογνωσίας, νὰ γίνῃ ὁ μέγας κῆρυξ καὶ ἀπόστολος τῆς σωτηρίας διὰ Ἰ. Χριστοῦ. Καὶ ἡ ὁρμὴ μὲ τὴν ὁποίαν ἀνέλαβε τὸ κοσμοϊστορικόν του ἔργον καὶ τὴν ὁποίαν τοῦ ἔδωσε τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ποὺ ποτέ, καθ' ὅλην τὴν μακράν του σταδιοδρομίαν, δὲν ἔπαυσε νὰ τὸν ἐπισκιάζῃ, νὰ πληροῖ ὁλόκληρον τὴν ὕπαρξίν του, ἀπαραμείωτος ἐχαρακτήριζε τὴν ἀποστολήν του μέχρι τῆς τελευταίας του πνοῆς. Κυριολεκτικῶς ἐσάρωσε, μὲ αὐτήν του τὴν ἐμπνευσμένην, τὴν θείαν του ὁρμὴν θεούς, εἴδωλα, δεισιδαιμονίας, προλήψεις, ἐμπόδια, κινδύνους, πάθη καὶ ἐπιβουλάς. Κρατῶν τὴν δᾶδα τῆς χάριτος εἰς τὰς στιβαράς του χεῖρας κατέκαιεν ὅλα τὰ ζιζάνια τῶν χωρῶν, τὰς ὁποίας πτερωτὸς διήρχετο, καὶ ἔσπειρε τοῦ Χριστιανισμοῦ τὸν σπόρον. Εἰς διάστημα τριῶν δεκαετηρίδων μετέβαλε τὸ πρόσωπον τοῦ τότε γνωστοῦ, πέριξ τῆς Μεσογείου, κόσμου. Πα-

λαιστίνη, Μ. Ἀσία, Μακεδονία, Ἀχαΐα, Κύπρος, Κρήτη, Ἰταλία, ἐγεωργήθησαν ἐπιμελῶς ἀπὸ τὸν ἐμπνευσμένον γεωργόν· ἐπανειλημμένως ἐποτίσθησαν μὲ τοὺς ἱδρῶτας του, τὰ δάκρυα, τὸ αἷμα του· ἀντήχησαν ἀπὸ τὸ μεγαλοφωνότατόν του κήρυγμα. Τῆς Ἑλλάδος, ἰδιαιτέρως, ὑπῆρξεν ὁ Φωτιστής· τῆς Πατρίδος μας ὁ ἔνδοξος καὶ ἡρωϊκὸς Ἀπόστολος· τῆς Κορίνθου ὁ θεῖος ἐλευθερωτὴς ἀπὸ τὸ σκότος τῆς δουλείας τῶν παθῶν σαρκικῶν καὶ ψυχικῶν. Τὴν μνήμην, δι' αὐτό, τοῦ Θείου Παύλου μὲ αἴγλην ὅλως ἰδιαιτέραν, μὲ λαμπρότητα μοναδικῶς ἐξαιρετικήν, μὲ ἐνθουσιασμὸν πηγαῖον καὶ οὐρανομήκη πρέπει νὰ τιμᾷ ἡ Χριστιανικὴ Ἑλλάς. Μετὰ τὸν Σωτῆρα, εἰς τὸν Παῦλον ὀφείλομεν τὴν πίστιν μας, τὴν ἐλπίδα μας, τὴν σωτηρίαν μας, τὸν ψυχικὸν πολιτισμόν μας. Ἄξιον, λοιπόν, καὶ δίκαιον ὄχι μίαν μόνον ἡμέραν, ἀλλὰ ἑβδομάδα ὁλόκληρον νὰ ἀφιερώσωμεν εἰς τιμὴν καὶ δόξαν τοῦ Ἀποστόλου μας, ποὺ μᾶς ἐγνώρισε τὸ φῶς, τὴν χαράν, τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ζωήν, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

Α. Μ.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καταχωροῦμεν πρόγραμμα τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἑβδομάδος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Τὰ ὑποδεικνυόμενα θέματα δύναντὰι νὰ ἀντικατασταθοῦν δι' ἄλλων τῆς προτιμήσεως τῶν ὁμιλητῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ, 25 ΙΟΥΝΙΟΥ.—Ἑσπερινὸς εἰς ὅλους τοὺς Ναοὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Κήρυγμα. «Ὁ Παῦλος καὶ ἡ προετοιμασία διὰ τὴν Θείαν Κοινωνίαν.»

ΔΕΥΤΕΡΑ καὶ ΤΡΙΤΗ, 26 καὶ 27 ΙΟΥΝΙΟΥ.—Ἑσπερινὸς καὶ Ἀναγνώσεις ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου μετὰ ἑρμηνευτικῶν παρατηρήσεων.

ΤΕΤΑΡΤΗ, 28 ΙΟΥΝΙΟΥ.—Μέγας Ἑσπερινός. Κήρυγμα. «Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Παῦλος ὡς ὑποδείγματα θρησκευτικοῦ ζήλου.»

ΠΕΜΠΤΗ, 29 ΙΟΥΝΙΟΥ.—Θεία Λειτουργία καὶ Προσέλευσις εἰς τὴν Θείαν Κοινωνίαν. Κήρυγμα. «Ὁ Παῦλος καὶ ἡ Ἑλλάς.»
ΠΕΜΠΤΗ, Ἑσπέρας.—Μέγας Ἑσπερινὸς τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων. Κήρυγμα. «Οἱ Ἀπόστολοι ὡς σκαπανεῖς τοῦ πολιτισμοῦ.»

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 30 ΙΟΥΝΙΟΥ.—Θεία Λειτουργία.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, Ἑσπέρας.—Ἑσπερινὸς καὶ Διάλεξις. «Ἡ συγγραφικὴ παραγωγὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.»
Δεξίωσις ὑπὸ τῆς Φιλοπτώχου εἰς τὴν Κοινοτικὴν Αἴθουσαν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 1 ΙΟΥΛΙΟΥ.—Τὸ πρωῒ Ἁγιασμὸς καὶ Λειτουργία.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ, Ἑσπέρας.—Ἑσπερινὸς καὶ Ἀναγνώσεις ἐκ τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου μετὰ ἑρμηνευτικῶν παρατηρήσεων.

ΚΥΡΙΑΚΗ, 2 ΙΟΥΛΙΟΥ.—Θεία Λειτουργία. Ἀνάγνωσις εἰς τοὺς Ναοὺς τοῦ δημοσιευομένου εἰς τὴν 9ην σελίδα τοῦ τεύχους τούτου κηρύγματος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Μιχαήλ.

ΚΥΡΙΑΚΗ, Ἑσπέρας.—Ἑσπερινὸς καὶ Διάλεξις. «Ἡ ἀνάγκη Ἱεραποστολικῆς κινήσεως ἐν τῇ συγχρόνῳ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ.» Περιγραφὴ τῶν περιοδειῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Ὁ Παῦλος καὶ αἱ κατ' Οἶκον Ἐκκλησίαι

Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

Εἶναι σχεδὸν συνήθης ὁ χαιρετισμὸς ποὺ ἀπευθύνει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διὰ τῶν ἐπιστολῶν του πρὸς διαφόρους «κατ' οἶκον» Ἐκκλησίας. Ἐπὶ παραδείγματι εἰς τὴν πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολήν, κεφάλαιον δέκατον ἕκτον, ἀπευθύνονται χαιρετισμοὶ πρὸς τὴν κατ' οἶκον Ἐκκλησίαν τῆς Πρισκας καὶ Ἀκύλα, Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουλίας, τοῦ Ἀριστοβούλου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος, Ἑρμᾶ κλπ., «καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἁγίους». Εἰς τὴν πρώτην πρὸς Κορινθίους ὑποδεικνύει ὁ Ἀπόστολος τὴν κατ' οἶκον Ἐκκλησίαν τοῦ Στεφανᾶ, ὁ ὁποῖος μετὰ τῶν βοηθῶν του ἀνεπλήρωσε τὰς ἐλλείψεις τῶν συμπολιτῶν του διὰ τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς πίστεώς του. Εἰς τὴν πρὸς Κολοσσαεῖς ἀπευθύνονται χαιρετισμοὶ πρὸς τὴν κατ' οἶκον Ἐκκλησίαν τῆς Νύμφας. Εἰς τὴν δευτέραν πρὸς Τιμόθεον ἀναφέρεται ὁ οἶκος τοῦ Ὀνησιφόρου. Εἰς τὴν πρὸς Φιλήμονα γίνεται λόγος περὶ τῆς κατ' οἶκον Ἐκκλησίας τοῦ Φιλήμονος καὶ ἄλλων χριστιανῶν ἀδελφῶν.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ ἀφάνεια ἦτο ἀσφάλεια. Οἱ Χριστιανοὶ ἐδυσφημοῦντο, ἐδιώκοντο, κατεζητοῦντο. Εἰδικὰ κτίρια διὰ τὰς συνάξεις τῶν Χριστιανῶν ἀπεκλείοντο ὄχι μόνον διότι ἦσαν πτωχοί, ἀλλὰ καὶ διότι θὰ προεκάλουν τὴν προσοχὴν τῶν διωκτῶν. Τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τῆς συμπροσευχῆς καὶ τοῦ ἀλληλοκαταρτισμοῦ προσέφερεν ἡ κατ' οἶκον Ἐκκλησία. Ἄνθρωποι σοβαροί, οἰκογενειάρχαι ἀνεγνωρισμένης ἀξίας καὶ θερμῆς πίστεως πρὸς τὸν Κύριον προσέφερον τὴν στέγην των ὡς κέντρον τῆς Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος. Ἐκεῖ οἱ Χριστιανοὶ συνήρχοντο εἴτε πολὺ πρωῒ εἴτε ἀργὰ τὸ βράδυ διὰ νὰ προσευχηθοῦν, διὰ νὰ χαράξουν πρόγραμμα εὐαγγελικῆς δράσεως διὰ νὰ παρηγορηθοῦν, διὰ νὰ συναντήσουν τοὺς Ἀποστόλους, διὰ νὰ γνωρισθοῦν μὲ τοὺς ἀπεσταλμένους τῶν Ἀποστόλων, διὰ νὰ ἀκούσουν τὰ λόγια τῆς χριστιανικῆς παραδόσεως, διὰ νὰ συμμετάσχουν εἰς τὸ μυστήριον τῆς Θείας Κοινωνίας.

Ἡ ἐπίδρασις τῶν Ἐκκλησιῶν τούτων εἶναι ἀπροσμέτρητος. Ἡ διάδοσις τοῦ Χριστιανισμοῦ ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς αὐτάς. Οἱ «προσδεχόμενοι παράκλησιν καὶ λύτρωσιν» ἐδημιούργησαν τοιαύτας Ἐκκλησίας σχεδὸν ἀμέσως. Δὲν εἶναι ἄμοιρος ἀληθείας ἡ ἰδέα ὅτι ἡ κατ' οἶκον Ἐκκλησία ἐνεφανίσθη πολὺ πρὶν τοῦ κηρύγματος τοῦ Κυρίου. Ἄνθρωποι ὡς ὁ Ζαχαρίας καὶ ἡ Ἐλισάβετ, ὁ Ἰωακείμ, ὁ Συμεὼν καὶ ἡ Ἄννα «προσδεχόμενοι λύτρωσιν τοῦ Ἰσραήλ», διαισθανόμενοι τὴν ἐγγύτητα τῆς σωτηρίας, εἶχον σχηματίσει οἰκογενειακοὺς κύκλους μέσα ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐξεπήδησαν εὐσεβεῖς γυναῖκες καὶ ἄνδρες καὶ δὴ καὶ οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου. Εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, τὸ Ὑπερῷον, ὁ οἶκος τῆς Μαρίας μητρὸς τοῦ Μάρκου, ἔγινε ἡ ἀπαρχὴ τῶν κατ' οἶκον Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου «ὅπου ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν» (Ματθαίου 18, 20) ἔδωκε ἔναυσμα δημιουργίας τοιούτων Ἐκκλησιῶν παντοῦ.

Τὸ κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων ἤνοιξε παντοῦ πολλῶν ἀνθρώπων τὰ σπίτια διὰ νὰ δεχθοῦν γνωστοὺς καὶ ἀγνώστους, πτωχοὺς καὶ πλουσίους, δούλους καὶ ἐλευθέρους εἰς κοινὴν προσευχὴν καὶ τράπεζαν. Ἂν εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην δὲν ἀναφέρωνται τὰ ὀνόματα τῶν οἰκογενειαρχῶν τούτων, αἰτία εἶναι ἡ ἔλλειψις γραπτῶν μαρτυριῶν. Οἱ Ἀπόστολοι ὅλοι δὲν ἔγραψαν ἐπιστολάς. Πιθανὸν νὰ ἔγραψαν ἀλλὰ δὲν διεσώθησαν. Ὅλοι ὅμως ἐκήρυξαν. Ὅλοι ἐθεμελίωσαν Ἐκκλησίας. Ὅλοι ἦρχισαν κατ' ἀνάγκην μὲ τὴν κατ' οἶκον Ἐκκλησίαν διὰ νὰ τὴν ἐπεκτείνουν ἀργότερον εἰς Ἐκκλησίαν τῆς πόλεως, τῆς χώρας, τῆς περιφερείας.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ηὐτύχησε νὰ ἱδρύσῃ τὰς περισσοτέρας καὶ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐπέκτασίν των. Διετηρήθησαν μέχρι ἡμῶν ἀρκεταὶ ἐπιστολαὶ διὰ τῶν ὁποίων μᾶς δίδεται ἡ εἰκὼν τῆς ἐκτάκτου

THE ORTHODOX OBSERVER
VOL. XVI. No. 361 — JUNE 1, 1950
Established 1934
A semimonthly record of the work, the thought and the news of the Greek Orthodox Church in the U.S.A.
Published by
The Greek Archdiocese Publications Association
Rev. Athenagoras T. Kokkinakis, Editor
Editorial Offices:
10 East 79th St., New York 21, N. Y.
Publication Office:
293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.
Entered as second-class matter Nov. 21, 1934, at the Post Office at New York, N.Y. under the Act of March 3,1879.
SUBSCRIPTIONS
United States
For One year $3.00. — For two years $5.00.
Other countries $3.50 per year.
Fifteen Cents A Copy

SUBSCRIPTION BLANK

The Orthodox Observer
10 East 79th Street
New York 21, N. Y.

Enclosed please find $3.00 and send *The Orthodox Observer* to:

Name .....

Address .....

.....

.....

δραστηριότητος τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν ἀλλὰ καὶ σχετικὸς ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν κατ' οἶκον Ἐκκλησιῶν. Αἱ Ἐκκλησίαι αὗται ἔγιναν ἡ ἀπαρχὴ τοῦ ἔργου τοῦ θερμουργοῦ κήρυκος καὶ ἑρμηνευτοῦ τῶν ἀληθειῶν τοῦ Χριστοῦ. Ἀπὸ αὐτὰς τὰς Ἐκκλησίας ἐξέλεγε θαυμασίους ἀδελφοὺς διὰ νὰ τὸν ἐκπροσωπήσουν διὰ νὰ μεταφέρουν ἐπιστολάς του, διὰ νὰ ποιμάνουν ὡς ἐπίσκοποι περιφερείας, διὰ νὰ γράφουν ὅσα Αὐτὸς ὑπηγόρευε, διὰ νὰ τὸν συνοδεύουν εἰς τὰς μακρὰς περιοδείας Του.

Ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς, ἡ Μικρὰ Ἀσία, ἡ Ἰταλία, αἱ Νῆσοι ἐκαλύφθησαν ἀπὸ τοιούτου εἴδους Ἐκκλησίας Οἰκογενειῶν. Μέσα εἰς αὐτὰς ἔλαβε σάρκα καὶ μορφὴν ἡ παράδοσις τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐκεῖ ἀνεπτύχθη, ἐπλουτίσθη, ἡρμηνεύθη, ἐφηρμόσθη. Μέσα εἰς τὸ σπίτι ἔγινε ζωὴ ἡ παράδοσις τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι χαρακτηριστικὸν τῆς ζωῆς ταύτης ἡ σύστασις πρὸς τὰς μητέρας, ἡ εὑρισκομένη εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Κλήμεντος, νὰ ἑτοιμάσουν τὰ παιδάκια των διὰ τὴν Θείαν Κοινωνίαν. Αἱ μητέρες ἄφηναν τὰ βρέφη των φαίνεται κατὰ γῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας. Ὅταν ἐπλησίαζεν ἡ στιγμὴ τῆς μεταδόσεως τοῦ Μυστηρίου ὁ Λειτουργὸς προσεφώνει τὰς μητέρας «ἀναλάβετε τὰ νήπια».

Παραδείγματα ὑπάρχουν πολλὰ τῆς κατ' οἶκον Χριστιανικῆς Λατρείας καὶ ζωῆς ἡ ὁποία ἐμορφώθη κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν Ἀποστόλων τοῦ Κυρίου. Καὶ ἀπόδειξις ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὁ ὁποῖος δὲν παρέλειπε καὶ γραπτῶς νὰ συνιστᾷ πρὸς τοὺς χριστιανοὺς μαθητάς του νὰ εἶναι προσεκτικοὶ καὶ νὰ τηροῦν τὴν τάξιν καὶ εὐπρέπειαν κατὰ τὰς συνάξεις (Α. Κορ. 14, 40). Εἰς ἄλλο σημεῖον τῆς πρώτης πρὸς Κορινθίους ἀναφερόμενος εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν τονίζει τὴν προετοιμασίαν τῶν Χριστιανῶν διὰ τὴν προσέλευσίν των εἰς τὴν Θείαν Κοινωνίαν, ὑπόσχεται δὲ ὅτι διὰ τὰ ἄλλα ζητήματα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν Θείαν Λατρείαν, θὰ τὰ τακτοποιήσῃ ὅταν θὰ ἐπισκεφθῇ αὐτούς. «Τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι» (11, 34).

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν συμβολὴν τῆς κατ' οἶκον Ἐκκλησίας εἰς τὴν καθ' ὅλου ἀνάπτυξιν καὶ ἀνάδειξιν τοῦ Χριστιανισμοῦ δυνάμεθα κάλλιστα νὰ ἐπιστρέψωμεν ἀκόμη καὶ σήμερον εἰς αὐτήν. Δυνάμεθα ἐπὶ τοῦ προτύπου τῆς κατ' οἶκον Ἐκκλησίας νὰ πλουτίσωμεν τὴν ζωήν μας. Νὰ δημιουργήσωμεν χριστιανικὴν ἀτμόσφαιραν. Νὰ ἐπεκτείνωμεν τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς ἐγγὺς καὶ τοὺς μακρὰν ἡμῶν.

Ὅσοι μελετοῦν τὸ Περιοδικόν μας καὶ ὠφελοῦνται ἀπὸ αὐτό ἂς ἐργασθοῦν νὰ ἐγγράψουν συνδρομητάς εἰς αὐτό.

Οἱ κύκλοι μελέτης τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι γνωστοὶ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν Ἀμερικήν. Τοὺς ἀποτελοῦν εὐσεβεῖς χριστιανοί, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκουν εἰς τὴν μελέτην τοῦ Εὐαγγελίου καὶ εἰς τὴν κοινὴν προσευχὴν παρηγορίαν καὶ ἀνάπαυσιν καὶ ψυχικὴν ἀνασύνταξιν. Οἱ κύκλοι αὐτοὶ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἐπιστροφὴ εἰς τὴν ζωὴν τῆς κατ' οἶκον Ἐκκλησίας. Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον νὰ ἐπετυγχάνετο ἡ πύκνωσις τῶν κύκλων τούτων διότι ἡ πνευματικὴ ἐπίδρασις ποὺ δύναται νὰ ἐξασκήσῃ εἶναι μεγάλη.

Τοιοῦτοι κύκλοι δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἱδρυθοῦν. Χρειάζεται μόνον ἕνα πρόσωπον διὰ νὰ προσκαλέσῃ δύο ἢ τρία ἄλλα γνωστὰ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν ὡς πιστὰ καὶ εὐλαβῆ. Μὲ αὐτὰ ἕνα βράδυ εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἡ ἀρχή. Ὁ προσκαλῶν εἰς τὸ σπίτι του μπορεῖ νὰ συζητήσῃ μὲ τοὺς προσκληθέντας διὰ διάφορα θρησκευτικὰ ζητήματα. Μπορεῖ νὰ ζητήσῃ τὴν διαφώτισιν ἀποριῶν ποὺ ἔχει. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀρχίζει ἡ θρησκευτικὴ συζήτησις ἡ ὁποία δύναται νὰ τελειώσῃ μὲ προσευχὴν καὶ μὲ ἀνάγνωσιν μιᾶς ἢ δύο σελίδων ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιον. Ἡ προσευχὴ δύναται νὰ περιλάβῃ τὸ Πάτερ ἡμῶν, τὸ Πιστεύω, προσευχὰς ἀπὸ τὸ Ὡρολόγιον, προσευχὰς διὰ τὴν προετοιμασίαν τῆς Θείας Κοινωνίας, ἀλλὰ καὶ αὐτοσχεδίους προσευχάς, προσφορὰν θυμιάματος, γονυκλισίας πρὸ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων καὶ ἄλλα.

Σχεδὸν ὅλοι οἱ Κύκλοι αὐτοὶ καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἤρχισαν. Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἑβδομάδος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἔχει καὶ αὐτὸν τὸν σκοπόν, τὴν συμπύκνωσιν τοιούτου εἴδους κατ' οἶκον Ἐκκλησιῶν ἀπὸ τὰς ὁποίας θὰ ἐκπορευθῇ δύναμις διὰ τὴν πνευματικὴν ἀνασύνταξίν μας καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς κοινωνίας μας.

Ἡ ἱεραποστολὴ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐν Καλιφορνίᾳ αὐτὴν τὴν μέθοδον ἤρχισε νὰ ἐφαρμόζῃ. Οἱ ἱεραπόστολοί της ἐπισκέπτονται ἰδίως τὰς περιφερείας ἐκείνας ποὺ δὲν ἔχουν πλησίον Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν. Συγκεντρώνουν τοὺς Χριστιανοὺς ἀδελφούς μας εἰς ἕνα σπίτι. Γίνεται ὁμιλία θρησκευτικὴ καὶ ὁρίζεται τόπος τελέσεως τῆς Θείας Λειτουργίας πρὸς κοινωνίαν καὶ ἁγιασμὸν τῶν πιστῶν. Δίδονται συστάσεις πρὸς συγκέντρωσιν τῶν Χριστιανῶν διὰ τὴν μελέτην τοῦ Εὐαγγελίου, διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἱεραποστολῆς. Τὸ ἴδιο ἐπαναλαμβάνεται εἰς ὅλας τὰς παροικίας.

Ἡ κίνησις αὐτὴ εὐλογηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρα ἤρχισε νὰ παρουσιάζῃ ἀποτελέσματα. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου ἐτιμήθη, θὰ εἶναι ὁ ἐμπνευστὴς καὶ ὁ προστάτης αὐτῆς. Αἱ Ἐπιστολαί Του καὶ ὁ διαγραφόμενος εἰς αὐτὰς ζῆλος Του θὰ κατευθύνουν τὰς ἀναζητήσεις τῆς κινήσεως ταύτης διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὁποίας ὅλοι πρέπει νὰ προσευχώμεθα καὶ νὰ προσφέρωμεν ὅ,τι εἶναι δυνατόν. Διότι χρειάζεται καὶ ἀπὸ τὰ ὑλικὰ ἀγαθά μας καὶ τὰς πνευματικὰς ἐπιδόσεις μας.

Σκιαγραφία τῆς Ζωῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου

Τὸ παρὸν τεῦχος τοῦ Ὀρθ. Παρατηρητοῦ εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τὸν Ἀπόστολον Παῦλον. Διὰ τοῦτο θὰ ἔπρεπε ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου μνήμης του, νὰ παραθέσωμεν μὲ πᾶσαν συντομίαν καὶ εἰς γενικὰς γραμμὰς τὸν βίον καὶ τὴν δρᾶσιν του.

Διὰ τὸν χριστιανισμὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Παῦλος θεωρεῖται ζῶν μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς Χριστόν. Ὁ ἴδιος, ἄλλως τε τονίζει ἐπανειλημμένως ὅτι ζωὴ πραγματικὴ δὲν ὑπάρχει ἔξω ἀπὸ τὸν Ἰ. Χριστόν. Ἐκτὸς τούτου, ὅμως, πολὺ ὀλίγα εἶναι τὰ ὅσα γνωρίζομεν περὶ αὐτοῦ πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς του. Τὰς ὀλίγας δὲ αὐτὰς πληροφορίας τὰς εὑρίσκομεν εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων καὶ τὰς ἐπιστολάς του.

Ἐγεννήθη εἰς τὴν Ταρσὸν τῆς Κιλικίας περίπου καθ' ὃν χρονον ἐσαρκώθη ἐν Βηθλεὲμ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Οἱ γονεῖς του Ἑβραῖοι ἦσαν Ρωμαῖοι πολῖται, ὅπως καὶ ὁ ἴδιος. Ἀνετράφη δὲ εἰς τὴν Ταρσὸν καὶ ἐμορφώθη παρὰ τοὺς πόδας τοῦ περιφήμου νομοδιδασκάλου Γαμαλιήλ. Μαζὶ δὲ μὲ τὴν γραμματικὴν μόρφωσιν ἐδιδάχθη καὶ τὴν τέχνην τῆς σκηνοποιΐας, κατὰ τὴν τότε συνήθειαν ὅπως, τὰ τέκνα τῶν πολιτῶν τῆς μέσης τάξεως, ἐκτὸς τῶν γραμμάτων, ἐκμανθάνουν καὶ μίαν τέχνην, τὴν ὁποίαν ἐχρησιμοποίουν ὡς τὸ βιοποριστικὸν ἐπάγγελμά των. Ἦτο πιστὸς καὶ ἀκριβὴς τηρητὴς τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου· εἰς δὲ τὸν ζῆλον ὑπὲρ τῆς πατροπαραδότου μωσαϊκῆς θρησκείας ὑπερέβαινε κάθε συνηλικιώτην του. Ἐξ ἀγνοίας ἠρνεῖτο τὸν Ἰ. Χριστόν. Τὸν ἐθεώρει ψευδῆ Μεσσίαν, τοὺς δὲ ὀπαδούς του παραβάτας τοῦ νόμου καὶ ἀρνησιθρήσκους. Μὲ τὴν στρεβλὴν αὐτήν, πλὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν, μετέσχε τοῦ μαρτυρίου τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου καὶ διεδραμάτισε σπουδαῖον πρόσωπον εἰς τὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν διωγμόν, ὁ ὁποῖος ἐπηκολούθησεν. Εἰσήρχετο εἰς τὰς οἰκίας τῶν χριστιανῶν μένεα πνέων· ἐδέσμευεν ἄνδρας καὶ γυναῖκας· παρέδιδεν αὐτοὺς εἰς τὰς φυλακάς· τοὺς ἠνάγκαζε νὰ ἀρνοῦνται καὶ βλασφημοῦν τὸ ὄνομα τοῦ Ἰ. Χριστοῦ· ἐθανάτωνεν ὅσους ἔβλεπεν ἐμμένοντας εἰς τὴν πίστιν· καὶ ἀφοῦ ἐτρομοκράτησε τοὺς χριστιανοὺς τῶν Ἱεροσολύμων ἀπεφάσισε νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἀντιχριστιανικήν του δρᾶσιν καὶ πέραν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ Παλαιστίνης. Ἐφοδιασθεὶς διὰ συστατικῶν ἐπιστολῶν ὑπὸ τοῦ Μεγ. Συνεδρίου τῆς Ἱερουσαλὴμ κατηυθύνετο εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Συρίας Δαμασκὸν διὰ νὰ συλλάβῃ τοὺς ἐκεῖ χριστιανοὺς καὶ τοὺς ὁδηγήσῃ δεσμίους εἰς Ἱερουσαλήμ.

Ἔξω τότε ἀπὸ τὴν Δαμασκόν, τῷ 35 μ. Χ., συνέβη τὸ ὑπερφυσικὸν γεγονὸς τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς Χριστόν, τὸ ὁποῖον τρὶς ἀναφέρεται εἰς τὰς Πράξεις· εἰς μὲν τὸ 9ον κεφάλ. ὑπὸ τοῦ βιογράφου του Λουκᾶ, εἰς δὲ τὸ 22ον καὶ 26ον ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Παύλου. Αἱ παραλλαγαὶ αἱ λεπτομερειακαί, ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὰς τρεῖς αὐτὰς διηγήσεις, ἀντὶ νὰ στρέφωνται κατὰ τῆς ἱστορικότητος τοῦ γεγονότος, τουναντίον ἔτι μᾶλλον τὸ ἐνισχύουν καὶ στηρίζουν διὰ κάθε ἀμερόληπτον ἐρευνητήν. Τὰ ἀρχαῖα τώρα παρῆλθον πλέον διὰ τὸν Παῦλον, τὰ πάντα δι' αὐτὸν ἔγιναν καινά.

Ἡ ἀποστολική του δρᾶσις ἀρχίζει τῷ 37 μ. Χ. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ τὴν ἀνάβλεψιν καὶ βάπτισίν του ὑπὸ τοῦ Ἀνανίου ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον εἰς Δαμασκόν. Ἀπεσύρθη ἔπειτα εἰς Ἀραβίαν καὶ ἐπιστρέψας εἰς Δαμασκὸν ἀνέβη μετὰ ἔτη τρία εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅπου διὰ τοῦ Βαρνάβα εἰσήχθη εἰς τὸν κύκλον τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ. Μετὰ 15 μόνον ἡμέρας ἠναγκάσθη, ἕνεκα τῶν ἐπιβουλῶν τῶν Ἰουδαίων κατὰ τῆς ζωῆς του, νὰ ἐγκαταλείπῃ τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ νὰ μεταβῇ εἰς Καισάρειαν τῆς Παλαιστίνης, εἰς τὴν πατρίδα του Ταρσὸν καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας, ὅπου τότε τὸ πρῶτον οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Ἰ. Χριστοῦ ὠνομάσθησαν Χριστιανοί. Ἐκ τῆς Ἀντιοχείας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Βαρνάβα, ἤρχισε τὴν πρώτην του περιοδείαν. Μετέβησαν εἰς Σελεύκειαν, ἐκεῖθεν δὲ διέπλευσαν εἰς Κύπρον, τὴν ὁποίαν διέτρεξαν ἀπὸ τοῦ Δυτικοῦ ἄκρου μέχρι τοῦ Ἀνατολικοῦ, τῆς Πάφου. Ἐκ τῆς Κύπρου ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας διεπέρασαν εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας, ὅπου ὁ συνοδός των Ἰωάννης Μάρκος ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν ἐπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα, αὐτοὶ δὲ συνεχίζοντες τὸν ὁδοιπορίαν των ἔφθασαν εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, ὁπόθεν, ἀποτινάξαντες τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν των, ἕνεκα τῆς ἐχθρότητος καὶ τοῦ μίσους τῶν Ἰουδαίων, προυχώρησαν εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας τὴν Λύστραν καὶ τὴν Δέρβην. Ἐκ Δέρβης ἐπανέκαμψαν εἰς Λύστραν, Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν προλέγοντες εἰς τοὺς μαθητὰς ὅτι «διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ». Διελθόντες δὲ τὴν Πισιδίαν ἦλθον εἰς Παμφυλίαν καὶ Ἀττάλειαν· ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας.

Ἡ δευτέρα περιοδεία τοῦ Παύλου ἀρχίζει μετὰ τὴν ἀποστολικὴν σύνοδον τῶν Ἱεροσολύμων τῷ 51 μ. Χ. Σημεῖον δὲ τῆς ἐξορμήσεώς του ἦτο καὶ πάλιν ἡ Ἀντιόχεια τῆς Συρίας. Λόγῳ διαφωνίας του μετὰ τοῦ Βαρνάβα, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Σίλα, τοῦ Λουκᾶ καὶ τοῦ Τιμοθέου μετὰ ταῦτα, διὰ τῆς Φρυγίας καὶ τῆς Γαλατίας ἀντὶ νὰ προχωρήσουν πρὸς τὴν Βυθινίαν «ἅτε κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ Ἁγ. Πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ» εἰσῆλθον εἰς τὴν Μυσίαν καὶ κατήντησαν εἰς Τρωάδα. Ἐκεῖ ἐν �ράματι ὁ Παῦλος εἶδεν ἄνδρα Μακεδόνα λέγοντα πρὸς αὐτόν: «διαβὰς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν». Ἑρμηνεύσας δὲ τὸ ὅραμα ὡς κλῆσιν Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἀπέπλευσεν ἐκ Τρωάδος καὶ διὰ Σαμοθράκης ἔφθασεν εἰς Νεάπολιν (Καβάλλαν) καὶ ἐκεῖθεν εἰς Φιλίππους. Μετὰ μοναδικῆς δὲ ἐπιτυχίας κηρύξας ἐκεῖ τὸν Ἰ. Χριστὸν προυχώρησεν διὰ τῆς Ἀμφιπόλεως καὶ τῆς Ἀπολλωνίας εἰς Θεσ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 14ην σελ.)

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

ΘΑ ἀφιερώσωμεν ἐφέτος ὀκταήμερον ὁλόκληρον εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ὁ Παῦλος εἶναι ὁ ἀληθινὸς γίγας καὶ τιτὰν τῆς Χριστιανωσύνης. Εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἔφερε τοῦ Χριστοῦ τὸ Εὐαγγέλιον εἰς ὁλόκληρον τὸν τότε γνωστὸν κόσμον. Εἶναι ὁ φωτιστὴς τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι ὁ Ἀπόστολος ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης. Ἡ Ἀμερικὴ ὅμως ἔλαβε τὸν Χριστιανισμὸν ἐκ τῆς Εὐρώπης. Εἶναι, δι' αὐτὸ ἀκριβῶς, ὁ Παῦλος ὁ Ἀπόστολος τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Εἶναι ὁ ἐκπολιτιστὴς τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου κόσμου. Ὁ ὑγιὴς πολιτισμὸς ἀμφοτέρων τῶν ἡμισφαιρίων στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἀθανάτων τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀρχῶν. Τὰς δὲ χριστιανικὰς ἀρχὰς τὰς ἔκαμε γνωστὰς εἰς τὴν σημερινὴν πεπολιτισμένην ἀνθρωπότητα τὸ «σκεῦος τῆς ἐκλογῆς», ὁ θεῖος Παῦλος. Διὰ τοῦτο δὲ πολυήμεροι ἑορταὶ καὶ πανηγύρεις θὰ ἔπρεπε νὰ ὀργανοῦνται ὑφ' ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν ἀμφοτέρων τῶν ἡμισφαιρίων. Ὀρθότατα, λοιπόν, ὡρίσθη ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἑβδομαδιαῖος ἑορτασμὸς πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν.

—•—

Η ΟΦΕΙΛΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΥΛΟΝ

ΑΝ δὲ ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ ὀφείλουν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ τιμοῦν τὸν οὐρανοβάμωνα Ἀπόστολον, πολὺ περισσότερον ὀφείλουν αὐτὸ νὰ κάμουν οἱ Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί. Διότι ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὸν Παῦλον ἔλαβε τὸ Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οἱ Φίλιπποι, ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ Βέρροια, αἱ Ἀθῆναι καὶ ἡ Κόρινθος εὐηγγελίσθησαν ἀπὸ τὸ εὔλαλον τοῦ Παύλου στόμα. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο. Τὰς 14 ἐπιστολάς του ἔγραψεν ἑλληνιστί. Ἐκήρυξεν ἑλληνιστί. Ἡ Ἑλληνικὴ Μεσόγειος ἦτο τὸ πεδίον τῆς μοναδικῆς, ἐξόχου καὶ ἐξαιρετικῆς ἱεραποστολικῆς του δράσεως. Μεγάλη καὶ ἀπροσμέτρητος ἡ τιμὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς Ἕλληνας. Πρέπει καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐξαιρετικῶς νὰ τιμῶμεν τὸν Ἀπόστολόν μας. Καὶ νὰ προσπαθήσωμεν νὰ δημιουργήσωμεν κίνησιν μεγάλην, παναμερικανικήν, ὑπὲρ πολυημέρου ἑορτασμοῦ τῆς μνήμης του.

—•—

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΕΣ ὅμως, τὴν μνήμην τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὀφείλομεν ταυτοχρόνως νὰ ἐνθυμούμεθα καὶ τοὺς ζηλωτὰς καὶ ἐνθουσιώδεις συνεργάτας του. Ἐβοήθησαν οὗτοι πάρα πολὺ τὸ ἱεραποστολικόν του ἔργον. Καὶ εἰς αὐτοὺς ὁ κόσμος ὁ Χριστιανικὸς τῆς σήμερον πολλὰ ὀφείλει. Βεβαίως ἡ προσωπικότης τοῦ Παύλου ὑπῆρξε τεραστία. Εἶναι τόσον μεγάλη, τόσον φαεινή, τόσον καταυγάζει τὸ πνευματικὸν στερέωμα τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε ὅλα τὰ πρόσωπα ποὺ συνειργάσθησαν μαζύ του, σκιάζονται ἀπὸ τὸν τιτᾶνα πρωτεργάτην. Πόσα, ὅμως, δὲν μᾶς λέγουν αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων καὶ αἱ 14 Ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου περὶ τῶν ἀφωσιωμένων ὁλοψύχως εἰς αὐτὸν συνεργατῶν του! Ὁ ἰατρὸς Λουκᾶς, ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ἐφέσου Τιμόθεος, ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Κρήτης Τίτος, ὁ ὑπέροχος διανοούμενος Ἀπολλὼς ὁ Ἀλεξανδρεύς, ὁ Ἀκύλας, ὁ Γάϊος, ὁ Τέρτιος, ὁ Ἔραστος, ὁ Ἀνδρόνικος, ὁ Τυχικὸς καὶ πλεῖστοι ἄλλοι γνωστοὶ εἰς ἡμᾶς καὶ ἄγνωστοι ὑπεβοήθησαν τὸ θεῖον ἔργον τοῦ μακαρίου Ἀποστόλου τόσον, ὥστε νὰ ἔχουν μεγάλα δικαιώματα καὶ οὗτοι ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης μας.

—•—

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

ΚΑΙ δὲν ἦσαν μόνον ἄνδρες οἱ βοηθοὶ καὶ συνεργάται του. Ἀλλ' ἦσαν καὶ γυναῖκες. Πόσα ὀφείλομεν ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ καὶ εἰς τὰς ἐμπνευσμένας συνεργάτιδας τοῦ Ἀποστόλου Παύλου! Ἡ πορφυροπῶλις Λυδία πρώτη δέχεται εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ κήρυγμα τοῦ Παύλου. Μαζὺ ὅμως μὲ τὴν καρδίαν της, ἤνοιξεν εἰς τοῦ Χριστοῦ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τοὺς γηΐνους θησαυρούς της, καὶ ἐβοήθησε σημαντικώτατα τὸν Παῦλον καὶ τοὺς συνεργάτας του. Εὐσχήμονες γυναῖκες τῆς Θεσσαλονίκης καὶ Βερροίας πρῶται ἐδέχθησαν τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὰς Ἀθήνας μία ἐκ τῶν ἐλαχίστων, ποὺ ἐδέχθησαν τὸ κήρυγμα τοῦ Παύλου ἦτο καὶ ἡ Δάμαρις. Εἰς τὴν Κόρινθον ἡ Πρίσκιλλα ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐτέθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του. Ἡ δὲ Φοίβη ἀπὸ τὰς Κεγχρεὰς μετέφερεν εἰς Ρώμην τὴν πρὸς τοὺς Χριστιανούς της παύλειον ἐπιστολήν. Ὅλοι ἔχομεν πολλὰ νὰ διδαχθῶμεν κατὰ τὴν ἑβδομάδα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἔχομεν τὰ πρότυπα τῆς μιμήσεως καὶ τῆς ἀκολουθίας.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΜΒΩΝ

Τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς ΜΙΧΑΗΛ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Ἄγομεν τὴν Ἑορτὴν καὶ Πανήγυριν τοῦ Γίγαντος τῆς Χριστιανωσύνης, τοῦ Σκεύους τῆς Ἐκλογῆς, τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος, ὡς φωτεινὸν μετέωρον, ἀπὸ Ἀνατολῶν Ἡλίου μέχρι Δυσμῶν, διέτρεξεν ὅλον τὸν τότε γνωστὸν κόσμον καὶ καθυπέταξεν αὐτὸν εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν θρησκείαν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μόνος Αὐτὸς ἀγωνιζόμενος, βασανιζόμενος ἀπὸ μακροχρόνιον ἀσθένειαν, καί, ὡς ἐκ περισσοῦ, φυλακιζόμενος, ραβδιζόμενος, λιθαζόμενος, κινδυνεύων, γυμνητεύων, κολαφιζόμενος, καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκων, κατώρθωσε νὰ στήσῃ τὴν νικηφόρον σημαίαν τοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτὰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ εἰδωλολατρικοῦ κόσμου, νὰ ἱδρύσῃ δεκάδας ὁλοκλήρους Ἐκκλησιῶν, νὰ συστήσῃ ἑκατοντάδας Χριστιανικῶν Κοινοτήτων, νὰ σαγηνεύσῃ εἰς τὰ δίκτυα τοῦ Εὐαγγελίου χιλιάδας ὁλοκλήρους ψυχῶν, ἁρπάζων αὐτὰς ἀπὸ τὸ παμφάγον στόμα τοῦ ἐχθροῦ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων. Ἔργον ἱεραποστολικὸν κολοσσιαῖον, ἆθλος πνευματικὸς ἄνευ ὁμοίου καὶ μοναδικὸς εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἐγχείρημα τὸ ὁποῖον ἦτο ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθῇ ἂν δὲν προηγεῖτο κάτι ἐξόχως μέγα καὶ θαυμάσιον, τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τῆς ἐπιστροφῆς καὶ τῆς μεταβολῆς του ἔξω ἀπὸ τὴν Δαμασκόν.

Τί ἦτο ὁ Παῦλος πρὸ τῆς μεταβολῆς καὶ τῆς ἐπιστροφῆς του; Ὁ ἴδιος μᾶς δίδει ὁλόκληρον τὸ παρελθόν του. Εἶχεν ὅλα τὰ ἐξωτερικὰ καὶ κατὰ κόσμον πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἤθελε νὰ ἔχῃ ἄνθρωπος τῆς τότε ἐποχῆς. «Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκὶ ἐγὼ μᾶλλον;» λέγει, περιτομὴ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραήλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος... κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ ἄμεμπτος, τὰ δὲ φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα προσόντα καὶ πλεονεκτήματά του ἀπέκτησαν λαμπρότητα ἔτι μεγαλειτέραν, ἀφ' ἧς, νεαρώτατος ἀκόμη, ἐμαθήτευσεν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ περιφήμου νομοδιδασκάλου Γαμαλιήλ, καὶ ἐξεπαιδεύθη εἰς ὅλας τὰς λεπτότητας καὶ λεπτομερείας τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου καὶ τῆς παραδόσεως. Μὲ καταγωγὴν δὲ λαμπράν, μὲ μόρφωσιν ὑπέροχον, μὲ ἄμεμπτον ζωήν, μὲ ζῆλον φλογερὸν ὑπὲρ τῆς πατρώας του θρησκείας, ἀλλὰ καὶ μὲ φανατισμὸν τυφλὸν καὶ μῖσος ἄσβεστον κατὰ τῆς νέας θρησκείας τοῦ Ἐσταυρωμένου, διεδραμάτισε πρόσωπον πρωτεῦον εἰς τὸν διωγμὸν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἀπαρχὴ τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε τὸ διὰ λιθοβολισμοῦ μαρτύριον τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Συνεχίζων δὲ τὴν κακοποιὸν καὶ ἐξοντωτικήν του δρᾶσιν κατὰ τῶν χριστιανῶν, εἰσήρχετο εἰς τοὺς οἴκους των μένεα πνέων κατ' αὐτῶν, συνελάμβανεν ἀδιακρίτως ἄνδρας καὶ γυναῖκας καὶ αὐτοὺς τοὺς ἔρριπτεν εἰς τὰς φυλακὰς καὶ τοὺς ἠνάγκαζε νὰ βλασφημοῦν. Εἰς ποίαν πραγματικῶς, ἀγρίαν ψυχικὴν κατάστασιν φθάνει ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁποῖα ἐγκλήματα καὶ κακουργήματα διαπράττει μὲ ἐλαφρὰν συνείδησιν, ὅταν μακρὰν τοῦ φωτὸς τοῦ προσώπου καὶ τῆς διδασκαλίας καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ εὑρίσκεται, εἰς τὸ πυκνὸν δὲ σκότος τοῦ τυφλοῦ καὶ ἐμπαθοῦς φανατισμοῦ εἶναι βεβυθισμένος. Ἀλλ' ὁ Παῦλος δὲν ἦτο ἀπὸ τοὺς τύπους οἱ ὁποῖοι ἀρκοῦνται εἰς ἡμίμετρα· ὅπως μετὰ ταῦτα, ὁλόκληρον τὸν ἑαυτόν του εἶχε παραδώσει εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ δὲν ἔζη καὶ ἀνέπνεε παρὰ μόνον δι' Αὐτόν, τοιουτοτρόπως, καὶ τώρα, πρὶν ἐπιστρέψῃ εἰς Χριστόν, ὁλόκληρον τὴν ὕπαρξίν του τὴν εἶχεν ἀφιερώσει εἰς ὁλοκληρωτικὴν ἐξόντωσιν τῆς Νέας Θρησκείας καὶ τὸν θρίαμβον τῆς παλαιᾶς προγονικῆς. Καὶ διὰ τοῦτο ἀφοῦ ἐτρομοκράτησε καὶ ἐφυλάκισε καὶ διεσκόρπισε τοὺς Χριστιανοὺς τῶν Ἱεροσολύμων, μὲ πληρεξούσια ἐπίσημα τοῦ Μεγάλου Συνεδρίου, μετέβη εἰς τὴν Δαμασκὸν διὰ νὰ συλλάβῃ ὅλους τοὺς ἐκεῖ Χριστιανοὺς καὶ τοὺς φέρῃ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἵνα τιμωρηθῶσι.

Ἔξωθι ὅμως τῆς Δαμασκοῦ συνέβη, τότε, τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο γεγονός, τὸ ὁποῖον ἤλλαξε τὸν ροῦν τῆς δράσεως καὶ τῆς ζωῆς του. Ἐν καιρῷ μεσημβρίας φῶς ἐκτυφλωτικόν, λαμπρότερον καὶ τοῦ ἡλιακοῦ περιήστραψεν αὐτὸν καὶ τὴν ἀκολουθίαν του. Ἔντρομος ὁ Παῦλος κατέπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐνῷ ταὐτοχρόνως ἤκουε φωνὴν μυστηριώδη λέγουσαν πρὸς αὐτόν: «Σαούλ, Σαοὺλ τί μὲ διώκεις· ἐγώ εἰμι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὃν σὺ διώκεις· σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν· ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν καὶ λαληθήσεταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν». Τυφλὸς ὁ Παῦλος ἠγέρθη ἀπὸ τοῦ ἐδάφους. Χειραγωγούμενος δὲ ὑπὸ τῶν συνοδῶν του εἰσῆλθε εἰς τὴν Δαμασκόν, ὅπου νηστεύων καὶ προσευχόμενος ἐδέχθη μετὰ τρεῖς ἡμέρας τὸν μαθητὴν τοῦ Κυρίου Ἀνανίαν, ὅστις «ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ Κύριος ἀπέστειλέ με... ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πλησθῇς πνεύματος Ἁγίου καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες, ἀνέβλεψέ τε παραχρῆμα καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη.»

Τοιουτοτρόπως ὁ Παῦλος διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ Ἀνανίου καὶ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, ἀπεξεδύθη τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον καὶ ἐνεδύθη τὸν νέον· ἔθαψε τὸ σκοτεινόν του παρελθὸν καὶ ἀνέστη εἰς τὴν νέαν ζωὴν τὴν ἐν Χριστῷ. Διῆλθε διὰ τῆς θαυματουργικῆς ἀναγεννήσεως ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου καὶ τῆς σαρκὸς εἰς τὴν ζωὴν τοῦ πνεύματος· ἔζησε καὶ ἐδοκίμασε καὶ ἠσθάνθη αὐτὸς ὁ ἴδιος τὰ σωτήρια καὶ συναρπαστικὰ ἀποτελέσματα τῆς πνευματικῆς αὐτῆς μεταβολῆς καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὰς ἐπιστολάς του, μετὰ ταῦτα, μὲ ἔξαρσιν θείαν θὰ ἐξυμνῇ καὶ περιγράφῃ τὴν διὰ τῆς Θείας Χάριτος

πνευματικὴν ἀναγέννησιν καὶ σωτηρίαν.

Ἡ Θεία Χάρις, ἡ παντοδύναμος αὐτὴ δύναμις, ἡ ὁποία κυριολεκτικῶς τὸν ἥρπασεν ἀπὸ τὸ βάραθρον τῆς καταστροφῆς καὶ τὸν ἔκαμε σκεῦος ἐκλογῆς, αὐτὴ θὰ εἶναι τοῦ λοιποῦ τὸ κεντρικὸν ἀγαπητόν του θέμα, περὶ τὸ ὁποῖον θὰ περιστρέφεται ὡς περὶ ἄξονα ἡ ὅλη του διδασκαλία. Εἰς τὴν Θείαν Χάριν τοῦ λοιποῦ τὰ πάντα θὰ ἀποδίδῃ.

Τί καὶ ἂν περιῆλθε τὴν ὑπ᾽ οὐρανὸν κηρύττων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὸν Ἰησοῦν Χριστόν; Τί καὶ ἂν ἐκέρδιζε κατὰ μυριάδας τὰς ψυχάς; Τί καὶ ἂν ἐν τῷ μέσῳ μυρίων κινδύνων, δυσκολιῶν καὶ ἐμποδίων ἵδρυε Χριστιανικὰς Κοινότητας καὶ Ἐκκλησίας; Αὐτὸς γνωρίζει ὅτι ὑπῆρξε «διώκτης καὶ βλάσφημος καὶ ὑβριστὴς» καὶ ἐδίωξε τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν Του. Αὐτὸς γνωρίζει καὶ συναισθάνεται βαθύτατα, ὅτι ὅλα τὰ κατορθώματα καὶ ἐπιτυχίαι του ἐπὶ τοῦ ἀποστολικοῦ πεδίου εἶναι ἔργα τῆς Θείας Χάριτος· καὶ διὰ τοῦτο μὲ ταπείνωσιν βαθυτάτην θὰ ὁμολογῇ: «Χάριτι Θεοῦ εἰμὶ ὅ εἰμι... καὶ περισσότερον πάντων ἐκοπίασα οὐχ᾽ ἐγὼ δὲ ἀλλ᾽ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί». Καὶ τώρα μετὰ τὸ θαῦμα τῆς Δαμασκοῦ, μετὰ τὴν ψυχικήν του περισυλλογὴν εἰς τὴν Ἀραβίαν, μετὰ τὰς ἐκστάσεις καὶ τὰς ἀποκαλύψεις τῆς ἐρημικῆς ζωῆς κατὰ τὴν ὁποίαν παρ᾽ Αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐδιδάχθη τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, πλήρης δυνάμεως καὶ πνεύματος Ἁγίου ὁρμᾶ εἰς τὴν κατάκτησιν καὶ ἀναγέννησιν καὶ σωτηρίαν ὄχι μόνον τοῦ κατὰ σάρκα ἀδελφοῦ του ἀλλὰ καὶ ὅλης γενικῶς τῆς ἀνθρωπότητος. Δὲν ἀρκεῖται εἰς τὰ στενὰ ὅρια τῆς Παλαιστίνης, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἦτο περιωρισμένη ἕως τότε ἡ Θρησκεία τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ πεδίον δράσεως ἀποστολικῆς κάμνει ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

Διέρχεται ἐκ τῆς Παλαιστίνης εἰς τὴν Συρίαν, τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ἑλλάδα, τὴν Κύπρον, τὴν Κρήτην, τὴν Ἰταλίαν· φθάνει μέχρι τοῦ ἀπωτάτου ἄκρου τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου τῶν Ἡρακλείων στηλῶν «γενόμενος τὰ πάντα τοῖς πᾶσιν ἵνα πάντας τινὰς σώσῃ». Μετὰ δρᾶσιν ἀποστολικὴν 35 ἐτῶν ὁ Παῦλος εἶχεν ἐπιθέσει τὴν σφραγῖδα τῆς τεραστίας του προσωπικότητος ἐφ᾽ ὅλης γενικῶς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Τὰ δὲ μεγάλα κέντρα τῆς τότε ἀνθρωπότητος ἡ Ἔφεσος λ. χ., ἡ Θεσσαλονίκη, οἱ Φίλιπποι, ἡ Βέρροια, ἡ Ρώμη, πρὸ πάντων δὲ ἡ ἀγαπητή του Κόρινθος, μέχρι τῆς σήμερον, εἰς ὅλον τὸν κόσμον, παλαιὸν καὶ νέον, εἶναι στενῶς συνυφασμένα καὶ ἀρρήκτως συνδεδεμένα μὲ τὸ ὄνομα καὶ τὴν προσωπικότητά του.

—»«—

Ὁ κόσμος ὅλος σήμερον, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀναζητεῖ ψηλαφητὶ νὰ ἀνεύρῃ τὴν πανάκειαν ἐκείνην ἡ ὁποία δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τοῦ λοιποῦ νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἀγρία τραγῳδία τοῦ πολέμου. Καὶ προτείνονται λύσεις καὶ τὰ τολμηρότερα ἀκόμη καὶ ριζοσπαστικώτερα κοινωνικὰ συστήματα ὡς κάθαρσις τῶν δεινῶν τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος. Ἡ ἐπιστροφὴ ὅμως τοῦ Παύλου καὶ ἡ μεταβολή του, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἐπραγματοποιήθη ὑπ᾽ αὐτοῦ ἡ ἐπιστροφὴ καὶ ἡ μεταβολὴ ἑνὸς κόσμου ὁλοκλήρου, ἔρχεται σήμερον λίαν ἐπικαίρως νὰ μᾶς ὑπενθυμίσῃ διὰ μυριοστὴν φορὰν ἀπὸ τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἐκεῖνο τοῦ ὁποίου ἔχει σήμερον ἀνάγκην, ἀνάγκην κράζουσαν, βοῶσαν καὶ μεγίστην ἡ ἀνθρωπότης δὲν εἶναι ἡ μεταβολὴ τῶν συστημάτων, ὄχι! ἀλλ᾽ ἡ μεταβολὴ αὐτῶν ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων, ἡ ἐπιστροφὴ ἡμῶν εἰς τὰς σωτηρίους, τὰς ἀλαθήτους ἀρχὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ὁ Παῦλος πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς του ἦτο καταστροφεὺς — μολονότι εἶχε τεράστια διανοητικὰ προσόντα, μολονότι ἦτο εὐγενοῦς καταγωγῆς, μολονότι εἶχε λαμπρὰν καὶ διακεκριμένην θέσιν κοινωνικήν· ὅλα αὐτὰ τὰ προσόντα του τὰ ἐχρησιμοποίει ὡς ὄργανα καὶ μέσα διὰ νὰ καταστρέψῃ, νὰ τρομοκρατήσῃ, νὰ κάμῃ τοὺς ἄλλους δυστυχεῖς. Καὶ μόνον ὅταν ἀναγεννηθεὶς διὰ τῆς Θείας Χάριτος ἠδύνατο νὰ λέγῃ: «Ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός», τότε μόνον ἐγινε δημιουργός, τεχνίτης καὶ φορεὺς τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων. Καὶ σήμερον μόνον ἂν ἐπιστρέψουν καὶ μεταβληθοῦν οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀποβάλουν τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην καὶ ἀποκτήσουν καρδίαν σαρκίνην καὶ γίνουν Χριστιανοί, μόνον τότε ἡ ἀνθρωπότης θὰ ἀπαλλαγῇ ὁριστικῶς τῶν δεινῶν καὶ φόβων καὶ κινδύνων νέων πολεμικῶν ἀναστατώσεων καὶ καταστροφῶν.

Πῶς τὰ κοινωνικὰ συστήματα ἠμποροῦν νὰ μεταβάλουν ὡς διὰ μαγείας τὴν ζωὴν τῆς ἀνθρωπότητος, νὰ τῆς δώσουν τὴν εὐτυχίαν, τὴν χαρὰν ὅταν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δουλεύουν εἰς τὸν ἐγωϊσμόν, τὸν ὑλισμόν, τὴν βίαν τὴν ὠμήν; Ἄνθρωποι τοιοῦτοι δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ καὶ τὰ καλύτερα κοινωνικὰ συστήματα νὰ τὰ διαστρέψουν καὶ νὰ τὰ διαφθείρουν. Ὁ νέος οἶνος εἶπεν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν τίθεται εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· ἂν θὰ τεθῇ οἱ ἀσκοὶ θὰ διαρραγοῦν καὶ ὁ οἶνος θὰ χυθῇ· διὰ νὰ τὸν συγκρατήσουν καὶ οἱ ἀσκοὶ πρέπει νὰ εἶναι νέοι. Διὰ νὰ εὐδοκιμήσουν νέα καὶ καλὰ κοινωνικὰ συστήματα, ἀνάγκη ἀπαραίτητος οἱ ἄνθρωποι νὰ γίνουν νέοι, νὰ ἀναγεννηθοῦν, νὰ καταστοῦν φιλάλληλοι, φιλάδελφοι, πραγματικοὶ Χριστιανοί. Ἡ ἀναγέννησις καὶ ἀνακαίνισις τῶν ἀνθρώπων, διὰ τῶν πάντοτε νέων ἀρχῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ, αὐτομάτως θὰ θέσῃ ἐκ ποδῶν τὰ παλαιὰ Κοινωνικὰ συστήματα καὶ θὰ τὰ ἀντικαταστήσῃ διὰ νέων, εἰς τὰ ὁποῖα εἰρήνη καὶ δικαιοσύνη καὶ ἀγάπη θὰ κατοικῇ. Αὐτὴ ἦτο ἡ προσωπικὴ πεῖρα τοῦ ἀναγεννηθέντος, τοῦ μεταβληθέντος, τοῦ ἐπιστρέψαντος εἰς Χριστὸν Ἀποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος γράφων πρὸς τοὺς ἀγαπητούς του Κορινθίους ἔλεγεν: «Εἴ τις ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα», αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις εἴθε ὁ Κύριος νὰ καταπέμψῃ πλουσίαν τὴν χάριν καὶ τὸν φωτισμόν του ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ἐπὶ πάντας τοὺς ἡ-

ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ ὁ Φιλήμων

Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἡ βραχυτέρα ἀπευθύνεται πρὸς κάποιον Φιλήμονα. Ἡ ἱστορία ἐλάχιστα γνωρίζει διὰ τὸν Χριστιανὸν τοῦτον. Κατὰ τοὺς συμπερασμοὺς τῶν μελετητῶν ὁ Φιλήμων ἦτο κάτοικος τῆς Λαοδικείας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔδρασεν ἱεραποστολικῶς ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Παύλου Ἐπαφρᾶς, ὁ ἱδρυτὴς καὶ τῆς γείτονος πρὸς τὴν Λαοδίκειαν, Ἐκκλησίας τῶν Κολοσσῶν.

Ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Φιλήμονα ἐγράφη εἰς τὴν φυλακήν. Ὁ Παῦλος ἦτο δέσμιος. Καὶ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ διὰ τὰ δεσμὰ τῆς φυλακῆς του περιγράφει τὸν ἑαυτόν του ὄχι ὡς Ἀπόστολον ἀλλ' ὡς «δέσμιον Χριστοῦ». Φαίνεται ὅτι κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν ἔγραψε καὶ τὴν πρὸς Κολασσαεῖς ἐπιστολὴν ὡς καὶ τὴν ἀναφερομένην ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς χριστιανοὺς τῆς Λαοδικείας ἡ ὁποία δὲν εὑρέθη ἀκόμη. Ἔτος τῆς συγγραφῆς δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ 60 μ. Χ.

Ὁ Φιλήμων καὶ ἡ σύζυγός του Ἀπφία ἔγιναν χριστιανοί. Φαίνεται ὅτι ἦσαν πλούσιοι. Εἰς τὸ σπίτι των ἐστεγάζετο ἡ Ἐκκλησία τῆς πόλεως ἢ μία τῶν κατ' οἶκον Ἐκκλησιῶν τῆς περιφερείας, μερικὰ τῶν μελῶν τῆς ὁποίας ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐπιστολήν.

Ἡ αἰτία ποὺ ἐκίνησε τὸν δέσμιον Ἀπόστολον νὰ γράψῃ πρὸς τὸν Φιλήμονα τὴν ἐπιστολὴν εἶναι συγκινητική. Ὁ Φιλήμων εἶχε κάποιον δοῦλον ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Ὀνήσιμος, ὄνομα ποὺ εἰς τὴν νεωτέραν γλῶσσαν σημαίνει χρήσιμος. Ὁ δοῦλος αὐτὸς ἐδραπέτευσε παίρνοντας μαζῆ του μέρος τῆς περιουσίας τοῦ κυρίου του.

Ἡ πρᾶξις τοῦ Ὀνησίμου ἦτο κάτι τὸ συνειθισμένον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Οἱ δοῦλοι ἐπόθουν τὴν ἐλευθερίαν των. Ἦσαν κτήματα ἐκείνων ποὺ τοὺς ἠγόραζαν. Ἐδούλευαν δι' αὐτοὺς ἐφ' ὅρου ζωῆς. Ὁ Ὀνήσιμος, ἕνας ἀπὸ τοὺς δυστυχεῖς αὐτοὺς δούλους, ἐπραγματοποίησε τὸν μύχιον πόθον κάθε δούλου. Ἐδραπέτευσε ἀπὸ τὸν κύριόν του καὶ εὑρέθη εἰς τὴν Ρώμην.

Μεγάλη πόλις ἡ Ρώμη. Δὲν ὑπῆρχε ἐκεῖ φόβος νὰ τὸν συλλάβῃ ὁ Φιλήμων. Καὶ οἱ μυστικοὶ ἀκόμη ἀστυνόμοι ποὺ εἶχαν ὡς ἔργον των νὰ συλλαμβάνουν τοὺς δραπέτας δούλους πολὺ δύσκολα θὰ τὸν συνελάμβανον. Εἶχε ἄλλως τε χρήματα, αὐτὰ ποὺ ἐπῆρε κρυφὰ ἀπὸ τὸν Φιλήμονα.

Συνέβη ὅμως κάτι ποὺ δὲν ἐφαντάζετο ὁ Ὀνήσιμος. Ἡ θεία ἀγάπη τὸν συνώδευε. Ἡ συνείδησίς του τὸν καθωδήγει. Τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τὸν ἐχειραγώγησε κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ εὕρῃ τὸν ἑαυτόν του μέσα εἰς τὴν φυλακήν. Ἐκεῖ τὸν ὡδήγησαν οἱ γνωστοί του Χριστιανοί, οἱ φίλοι καὶ μαθηταὶ τῶν φυλακισμένων Ἀποστόλων Παύλου καὶ Ἐπαφρᾶ. Τὸν συνήντησαν καὶ τὸν ἀνεγνώρισαν. Κατήγοντο ἀπὸ τὴν ἰδίαν περιφέρειαν. Τί νὰ τὸν κάμουν; Νὰ τὸν προδώσουν διὰ νὰ φυλακισθῇ; Τὸν ὡδήγησαν οἱ ἴδιοι εἰς τὴν φυλακὴν διὰ νὰ ἀποφυλακισθῇ ἀπὸ τὸ δεσμωτήριον τῶν τύψεων τῆς συνειδήσεως.

Εἰς τὴν φυλακὴν συναντᾷ τὸν Παῦλον! Ἡ δύναμις τῆς φωτεινῆς φυσιογνωμίας τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου δὲν τὸν ἀφήνει ἀνεπηρέαστον. Ἐνώπιον τοῦ Παύλου εὗρε τὸν ἑαυτόν του ὁ Ὀνήσιμος. Ἀνεγεννήθη. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ Παῦλος γράφει, τὸν χαρακτηρίζει τέκνον του καὶ σπλάγχνον του. Εἰς τὴν φυλακὴν ἐστερέωσε τὴν πίστιν τοῦ Ὀνησίμου. Τὸν ἐνεθάρρυνε ὥστε νὰ κάμῃ ὁ ἴδιος τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπιστρέψῃ. Τὸν ἐφοδιάζῃ καὶ μὲ συστατικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Φιλήμονα, τὸν κύριόν του. Μὲ τέτοιο συστατικὸ τί εἶχε νὰ φοβηθῇ ὁ Φιλήμων;

Ἡ συστατικὴ αὐτὴ ἐπιστολὴ εἶναι πράγματι πολὺ συγκινητική. Ὁμιλεῖ ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὁ θεῖος Παῦλος διὰ τὴν νέαν κατάστασιν μέσα εἰς τὴν ὁποίαν οἱ χριστιανοὶ δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι, εὗρον τὸν ἑαυτόν των. Ὁ Χριστὸς ἔσπασε τὲς ἁλύσεις τῆς δουλείας καὶ μὲ τὸ μέτρον τῆς ἀδελφοσύνης ἀνέδειξε τοὺς δούλους ἴσους μὲ τοὺς κυρίους. Μόνον οἱ δυνατοὶ εἰς τὴν πίστιν ἔνοιωσαν τὴν ἀξίαν αὐτῆς τῆς δυναμικῆς ἑνώσεως τῶν διεστώτων πρὸς τὴν ὁποίαν ὡδήγησε καὶ ὁδηγεῖ ὁ Χριστὸς τοὺς πιστούς Του.

Σιγὰ-σιγὰ θραύονται αἱ ἁλυσίδες. Αἱ ἀντιλήψεις ποὺ ἐκράτουν χωρισμένους τοὺς ἀνθρώπους ἀρχίζουν νὰ ὑποχωροῦν. Ὁ πλησιασμὸς πραγματοποιεῖται. Ἥνωσε τὰ χέρια τῶν ἀνθρώπων ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία Του. Αὐτὸ ἐπέτυχε μὲ τὴν ἐπιστολήν του ὁ φυλακισμένος Ἀπόστολος διὰ τὸν Φιλήμονα καὶ τὸν Ὀνήσιμον. Ἑκατομμύρια μετὰ ταῦτα Φιλήμονες καὶ Ὀνήσιμοι συνεδέθησαν διὰ τοῦ δεσμοῦ τῆς ἀδελφοσύνης. Τὸ χάσμα ποὺ τοὺς ἐχώριζε ἐγέμισε ἡ πίστις των πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

Οἱ ἀναγνῶσται τῆς παραφρασμένης αὐτῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἀποστόλου, ποὺ καταχωρεῖται κατωτέρω θὰ ἐννοήσουν πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅσα αἱ ἐξηγηματικαὶ παρατηρήσεις δύνανται νὰ προσφέρουν. Θὰ χάσουν ὅμως ἂν δὲν διαβάσουν καὶ τὸ πρωτότυπον ποὺ εὑρίσκεται εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην μεταξὺ τῶν ἐπιστολῶν πρὸς Τίτον καὶ πρὸς Ἑβραίους.

«Παῦλος ὁ φυλακισμένος χάριν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ ἀδελφὸς Τιμόθεος, πρὸς τὸν ἀγαπητόν μας συνεργάτην Φιλήμονα καὶ τὴν ἀγαπητὴν Ἀπφίαν καὶ τὸν Ἄρχιππον τὸν συστρατιώτην μας καὶ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ σπιτιοῦ σου.

(Συνέχεια εἰς τὴν 15ην σελ.)

γέτας τῶν λαῶν, ἵνα κατανοήσουν οὗτοι ὅτι μόνον ἐν τῷ Χριστῷ καὶ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι δυνατὸν νὰ εὕρῃ ἡ ἀνθρωπότης τὸν δρόμον τῆς εὐημερίας καὶ τῆς κοινῆς ἀδελφοσύνης.

Σημείωσις. — Οἱ Ἱερατικοὶ Προϊστάμενοι δύνανται νὰ ἀναγνώσουν τὸ κήρυγμα τοῦτο ἀπὸ τοῦ Ἄμβωνος ἢ νὰ χρησιμοποιήσουν τοῦτο ὡς βάσιν τῆς ὁμιλίας των τὴν Κυριακὴν Ἰουλίου 2, τελευταίαν ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Ἡ Ἀγωγὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου

Ἡ γνῶσις τοῦ βίου τῶν μεγάλων ἀνδρῶν εἶναι ὁ καλλίτερος τρόπος τῆς κατανοήσεώς των. Διὰ τοῦτο ὁ ἐπιθυμῶν, νὰ γνωρίσῃ μὲ ἀκρίβειαν τὴν προσωπικότητα, τὴν διδασκαλίαν καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, πρέπει, νὰ ἀνατρέξῃ εἰς τὸν βίον του. Ἡ συναίσθησις τῆς ἀνάγκης αὐτῆς ὡδήγησεν εἰς τὴν ἀφιέρωσιν τῆς στήλης ταύτης εἰς τὴν σύντομον βιογραφίαν τοῦ Ἀποστόλου, μὲ ὁδηγὸν τὰς ἐπιστολάς του καὶ τὰ ἄλλα βιβλία τῆς Κ. Δ., καθὼς καὶ μὲ τὴν βοήθειαν μερικῶν ἐκ τῶν νεωτέρων σχετικῶν ἔργων.

«Ἐγὼ ἄνθρωπος μέν εἰμι Ἰουδαῖος, Ταρσεύς, τῆς Κιλικίας οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης»· οἱ λόγοι οὗτοι ἀποτελοῦν τὴν κατάθεσιν τοῦ Παύλου πρὸ τοῦ Ρωμαίου χιλιάρχου μετὰ τὴν σύλληψίν του εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Ἐκ τούτων γίνεται φανερόν, ὅτι ὁ Παῦλος εἶναι Ἰουδαῖος τῆς διασπορᾶς γεννηθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς εἰς τὴν Ταρσόν, τὴν πρωτεύουσαν τῆς μικρασιατικῆς ἐπαρχίας Κιλικίας. Δύο ρεύματα συνεπῶς ρέουν μέσα εἰς τὴν ψυχήν του, ἡ ἰουδαϊκὴ ἀγωγὴ καὶ ἡ ἑλληνικὴ μόρφωσις.

Ὡς ἱδρυτὴς τῆς Ταρσοῦ φέρεται ὁ μυθικὸς βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας Σαρδανάπαλος τοῦ ὁποίου μνημεῖον δεικνύουν ἀκόμη καὶ σήμερον πλησίον αὐτῆς. Ὁ Σαρδανάπαλος, παροιμιώδης διὰ τὴν γαστριμαργίαν του, ἦτο τὸ σύμβολον τοῦ ὑλισμοῦ. Εἰς τὴν ἰδίαν ὅμως πόλιν κατὰ θαυμαστὴν ἀντίθεσιν ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος τοῦ αἰθεριωτέρου ἰδανισμοῦ, τοῦ ὁποίου οἱ λόγοι «οὔτε ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα» ἀποτελοῦν ἐπιγραμματικὴν ἔκφρασιν τῆς περιφρονήσεως τῶν ὑλικῶν ἡδονῶν ἐν ὄψει τῶν πνευματικῶν ἀγαθῶν.

Ἡ Ταρσὸς ἦτο πανάρχαιον κέντρον ἐμπορίου, ὅπου ἐπὶ αἰῶνας ἀντηλλάσσοντο τὰ προϊόντα τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως καὶ διεσταυροῦντο οἱ πολιτισμοί. Ὁ χιονοσκεπὴς Ταῦρος μὲ τὰς ὀδοντωτὰς κορυφὰς καὶ τὰς πολλὰς καὶ πλουσίας πηγὰς ἐπροστάτευε τὴν πόλιν ἀπὸ τοὺς βορείους ἀνέμους, ἡ θάλασσα ὡδήγει εἰς αὐτὴν πλοῖα ἀπὸ ὅλα τὰ παράλια τῆς Μεσογείου, ἐνῷ αἱ διαβάσεις τῆς Κιλικίας τοῦ βορρᾶ καὶ τοῦ νότου τὴν συνέδεον μὲ τοὺς πολιτισμοὺς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς Συρίας. Ὁ Κύδνος ποταμὸς διέσχιζε καὶ ἐδρόσιζε τὴν πόλιν. Εἰς τὰ ψυχρά του νερὰ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἐκολύμβησε κάποτε ἐνῷ ἦτο κάθιδρως καὶ ἠσθένησε βαρέως. Μία συκοφαντικὴ ἐπιστολὴ τὸν ἀπέτρεψε νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ φάρμακα τοῦ Φιλίππου. Ἡ τολμηρὰ ὅμως πίστις εἰς τὸν ἰατρὸν ἔσωσε τὸν βασιλέα ἐκ βεβαίου θανάτου. Ὁ Παῦλος ὀλίγους αἰῶνας βραδύτερον διεκήρυξεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ὅτι ἡ πίστις εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν εἶναι ἡ μοναδικὴ ὁδὸς τῆς σωτηρίας.

Ἡ Ταρσὸς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο παραλιακή. Ἡ θάλασσα ἤσκησε πάντοτε γοητείαν εἰς μικροὺς καὶ μεγάλους. Ὁ μικρὸς Σαοὺλ ἐπανειλημμένως παρηκολούθησε τὰ πλοῖα, νὰ ἐξέρχωνται ἐκ τοῦ λιμένος καὶ νὰ ἐξαφανίζωνται μέσα εἰς τὸν γαλανὸν ὁρίζοντα. Ποῖος θὰ ἠδύνατο, νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι εἰς τὰ παιδικὰ ὄνειρά του δὲν ἐκρύπτοντο σχέδια ταξειδίων καὶ περιπετειῶν; Ὁ Παῦλος ἐγνώρισε καλῶς τὴν ζωὴν τοῦ λιμανιοῦ. Εἶδε τὰ πλοῖα νὰ ἀράζουν μέσα εἰς τὸ κινούμενον δάσος τῶν ἱστῶν, καὶ νὰ ἐκφορτώνουν τὰ ἐμπορεύματά τους. Παρηκολούθησε τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὰς παραδόξους ἐνδυμασίας καὶ ἤκουσε τὴν ἀκατάληπτον βοὴν τῶν γλωσσικῶν των ἰδιωμάτων, τὴν τόσον συγγενῆ διὰ τὴν κενότητα μὲ τὸν ἦχον τὸν ὁποῖον προξενεῖ «χαλκὸς ἠχῶν καὶ κύμβαλον ἀλαλάζον». Ποῦ θὰ εὕρισκεν ὁ Παῦλος καταλληλοτέραν εἰκόνα, διὰ νὰ ἀποδώσῃ τὸν κενὸν θόρυβον τῆς ἀμοίρου ἀγάπης ἀλαζονικῆς γνώσεως τῶν ἀγγελικῶν καὶ ἀνθρωπίνων γλωσσῶν;

Εἰς τὴν Ταρσὸν ἐγνώρισεν ὁ Παῦλος τὴν λαϊκὴν εὐσέβειαν. Εἶδε τὰς ὀργιώδεις πομπὰς καὶ τὰς νυκτερινὰς λιτανείας τῶν ἀνατολικῶν θρησκειῶν καὶ διέγνωσε τὴν ἀνάγκην τῆς λυτρώσεως, ἡ ὁποία βασανίζει πάντοτε τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν καὶ ἡ ὁποία ὀπίσω ἀπὸ ὅλας τὰς παραδοξότητας καὶ βαρβάρους ἀκόμη ἐκδηλώσεις ψηλαφητά, ὅπως ὁ τυφλὸς μέσα εἰς τὸ σκότος ζητεῖ νὰ εὕρῃ τὸν Θεόν.

Ἡ Ταρσὸς ἦτο πόλις μὲ Πανεπιστήμιον καὶ ἀκμαίαν πνευματικὴν κίνησιν. Μερικὰς δεκαετηρίδας ὁ Κικέρων εἶχε ζήσει ἐκεῖ ὡς διοικητὴς τῆς Κιλικίας. Ἐκεῖ διέτριψε καὶ ὁ Ἀθηνόδωρος, ὁ μαθητὴς τοῦ στωϊκοῦ φιλοσόφου Ποσειδονίου, καὶ φίλος καὶ διδάσκαλος τοῦ Αὐγούστου. Ἐπανειλημμένως ὁ νεαρὸς Σαούλ, κατὰ τὴν μετάβασίν του εἰς τὴν οἰκίαν ἢ εἰς τὴν συναγωγήν, θὰ συνήντησε παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Κύδνου καὶ κάτω ἀπὸ τὰ πυκνὰ φυλλώματα τῶν δένδρων τὰς περιπατητικὰς ὁμάδας νὰ συζητοῦν μεγαλοφώνως τὰ ὑψηλότερα προβλήματα. Ἐξ ἄλλου ὅμως, θὰ ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ διαπιστώσῃ τὸ κατάντημα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν οἱ ὁποῖοι «ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν» καὶ οἱ ὁποῖοι διὰ τὴν ἀλαζονείαν των ἐγκατελείφθησαν ἀπὸ τὸν Θεὸν ἔρμαια τῶν ταπεινοτέρων παθῶν.

Εἰς τὰ γυμναστήρια, τὰς πλατείας καὶ τὰ θέατρα εἶδε τοὺς ἀγῶνας τῶν ἀθλητῶν καὶ τὰς ἀσκήσεις τῶν ρωμαίων στρατιωτῶν. Βραδύτερον τὴν σκληρὰν προσπάθειαν διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς ἀρετῆς διετύπωσε μὲ εἰκόνας εἰλημμένας ἀπὸ τὸν στίβον καὶ τὴν στρατιωτικὴν ζωήν.

Αὐτὸς εἶναι ὁ κόσμος, ὅπου ἔζησεν, ὡς παῖς καὶ νεανίας ἀλλὰ καὶ ὡς ὥριμος κατόπιν ἀνήρ, ὁ Παῦλος. Ὁ Πέτρος ἠδύνατο ἄριστα, νὰ εὕρῃ τὴν στοιχειώδη μόρφωσίν του εἰς τὴν εἰδυλλιακὴν ἀτμόσφαιραν τῶν ἀκτῶν τῆς Τιβεριάδος. Ὁ Ἀπόστολος ὅμως τῶν ἐθνῶν ἔπρεπε ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, νὰ ἀσκηθῇ μέσα εἰς τὸ περιβάλλον,

(Συνέχεια εἰς τὴν 15ην σελ.)

Ἐκκλησιαστικὴ Κίνησις

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐπιστρέψας ἐκ Βοστώνης μετέβη τὴν 14ην Μαΐου εἰς Νιούαρκ, Ν. Ἰ., συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Διακόνου Νεοφύτου Σπυρογιαννάκη, ὅπου ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Κοινοτικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Τὸ κήρυγμα τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐστράφη εἰς τὰ καθήκοντα καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς Μητρός. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας μετέβη εἰς τὸν Σερβικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σάββα ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ὅπου ἔλαβε μέρος εἰς ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ Πατριάρχου Γαβριὴλ τῆς Σερβίας. Ἐν συνεχείᾳ μετέβη εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γερασίμου ὅπου ἀφοῦ ἐτέλεσε τὸν Ἁγιασμὸν μετέβη ἐν πομπῇ εἰς τὸ κοινοτικὸν οἰκόπεδον ὅπου ἔθεσε τὸν θεμέλιον λίθον τῆς νέας Ἐκκλησίας τὴν ὁποίαν θὰ ἀνεγείρῃ ἡ Κοινότης τοῦ Ἁγίου Γερασίμου.

Τὴν 16ην μετέβη ἀεροπορικῶς μετὰ τοῦ Διακόνου Νεοφύτου εἰς ANN ARBOR, MICH., πρὸς συζήτησιν μετὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Κοινότητος ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει ἡ Ὁμογένεια. Τὴν 19ην ἀνεχώρησε διὰ Ρίτσμοντ, Βιρ., ὅπου τὴν ἑπομένην ἐτέλεσε τὸν Ἑσπερινὸν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης καὶ τὴν ἑπομένην τὴν Θείαν Λειτουργίαν κηρύξας καὶ τὸν Θεῖον λόγον. Ἐπιστρέψας εἰς Νέαν Ὑόρκην τὴν ἑπομένην προσκληθεὶς παρευρέθη εἰς συνεδρίαν Κυριῶν, σκοπὸς τῆς ὁποίας ἦτο ἡ μελέτη πρὸς ἀνέγερσιν Νοσοκομείου. Ὁ Σεβασμιώτατος ὡμίλησε καὶ ὑπεστήριξεν ἐκθύμως τὴν προσπάθειαν ταύτην ἐπαινέσας τὸν ζῆλον καὶ τὴν πρωτοβουλίαν τῶν εὐγενῶν αὐτῶν Κυριῶν. Τὴν 25ην παρέστη εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον WALDORF ASTORIA συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Νύσσης Θεοφιλ. Γερμανοῦ, τοῦ Αἰδεσιμ. Β. Εὐθυμίου καὶ Β. Γρηγοριάδου, ὅπου ἔλαβε χώραν γεῦμα μετὰ συσκέψεως τῶν διοργανωτῶν τῆς CARE, ὀργανώσεως ἡ ὁποία μεγάλην βοήθειαν προσφέρει καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου. Ἡ Ὀργάνωσις αὕτη πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὥρισε τὴν πρώτην ἑβδομάδα τοῦ Ἰουνίου ὡς ἑβδομάδα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ, διὰ νὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν ὁμογένειαν νὰ βοηθήσῃ δι' ἐμβασμάτων καὶ δεμάτων τοὺς πτωχοὺς τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος ὁ Σεβασμιώτατος ὡμίλησεν ἀγγλιστί. Καταχωροῦμεν τὸν λόγον τοῦτον χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ περιοδικοῦ μας.

When I left Greece some time ago, I brought to America the very sincere gratitude of the Greek people to their many friends in America who have sent assistance to Greece in these past few difficult years.

Most countries in Europe had war for six years. Greece was at war for ten. Those years have taken a terrible toll on the people. One person in every three was indigent or a refugee.

To all of you who have the great privilege to live in this great country, blessed by the Almighty God in every way, it is impossible to realize the unspeakable sufferings of the Greek people during those ten years. Having shared with my spiritual flock, in the diocese of Corinth, all the hardships endured by our people, I am in a position to say that it is not an exaggeration what has been already said by others, that the situation in Greece is the most tragic in all Europe, and that Greece has never been in such bad condition since the War of Independence in 1821. Seven-hundred thousand Greeks had to leave their homes during the years 1946-1948 of the war against the rebels and live as refugees in camps in the towns of Thrace, Macedonia, Epirus and Thessaly, being destitute of every even the most elementary commodity of every-day life. Hundreds of families have lost their fathers; thousands of parents have lost their children; more than twenty-seven thousand children were abducted to the countries behind the iron curtain; and many thousands of homes have been demolished, burned and turned into ruins and ashes.

Now, the fighting in Greece has stopped, and the long uphill work of reconstruction is beginning. The people of Greece, and the children, are leaving the camps where they were sheltered to save their lives during the fighting. They are returning to their ruined homes. Today at least one-hundred thousand of these children need help. Half that number, fifty-thousand, are in need so urgent that no one can predict whether or not they will live or die, if help does not come.

The friends of Greece in America are the hope of these children, their parents, and all of Greece. These friends are joining with me in a special campaign, through CARE. The drive will be known as *"The Archbishop's CARE Fund for Greece."* Our object is to raise funds for CARE food and textile packages, to be delivered to His Grace the Archbishop of Athens and Primate of All Greece Spyridon, for his distribution where the need is greatest.

CARE was selected as the agency for channeling this help because of the special operation of this non-profit organization. CARE has a twenty-seven pound food package designed especially for Greek needs. These packages, along with other CARE packages containing textiles, household linens, blankets, baby food and many other needed items, are all stockpiled in warehouses in Greece, ready for delivery to His Grace the Archbishop Spyridon as soon as funds are made available.

On Sunday, June 4th, this appeal will be made through the three-hundred and six Greek Or-

thodox Churches throughout the United States. It is my very sincere hope that all Americans will join with these congregations to help save the lives of our children.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας παρέστη εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος Ἁγίου Δημητρίου Τζαμαΐϊκα, Ν. Υ., ὅπου καὶ ὡμίλησε διὰ τὴν μεγίστην ἀνάγκην τῆς ἀνεγέρσεως Νέας Ἐκκλησίας καὶ ἄλλων κτιρίων ἀναγκαίων διὰ τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας τῆς Κοινότητος. Τὴν ἑπομένην 26ην Μαΐου προσκληθεὶς παρεκάθησε μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου Νύσσης εἰς γεῦμα ὅπερ ἔδωσε πρὸς τιμὴν αὐτῶν ὁ προεδρεύων Ἐπίσκοπος τῆς Ἐπισκοπιανῆς Ἐκκλησίας Ἀμερικῆς Σεβασμιώτατος Σιέριλ. Παρεκάθησαν περὶ τοὺς 10 ἐπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας ταύτης μετὰ τῶν ὁποίων ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν συνωμίλησεν ἐπ' ἀρκετὸν ἐπὶ διαφόρων ἐκκλησιαστικῆς φύσεως ζητημάτων.

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Σικάγου κ. Γεράσιμος ἀνεχώρησε πρὸ ἡμερῶν ἐκ Σικάγου διὰ τὴν Σαββάνα τῆς Γεωργίας ὅπου προέστη τῶν ἐγκαινίων τοῦ νεοδμήτου κοινοτικοῦ κτιρίου. Ἐπιστρέψας ἐκεῖθεν εἰς Σικάγον ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Μέγαν Ἑσπερινὸν εἰς τὸν ἑορτάζοντα κοινοτικὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τὴν δὲ Κυριακήν, 21ην Μαΐου, ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον.

—Τὴν 7ην Μαΐου ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Νύσσης ἐλειτούργησε καὶ ὡμίλησε ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐν Μάρτινς Φέρρυ, Ὄ., μετὰ δὲ τὴν Θ.Λειτουργίαν προέστη τῆς τελετῆς τοῦ ἀκρογωνιαίου λίθου τοῦ νεοκτιζομένου Ἱ. Ναοῦ καὶ προκατήρχισε τοῦ σχετικοῦ ἐράνου ἀποδώσαντος ἐπὶ τόπου 6,000 δολλ. Τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας παρευρέθη εἰς τὸ Κοινοτικὸν Δεῖπνον ὁμιλήσας ἐπὶ 2 1)2 ὥρας σχετικῶς μὲ τὸ ἔργον τῶν ἐν Ἀμερικῇ Κοινοτήτων ἀπὸ τοῦ 1910 μέχρι σήμερον.

—Κατὰ τὴν 11ην Μαΐου παρευρέθη εἰς ὑποδοχὴν δοθεῖσαν ἐν τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Μιχαήλ.

—Κατὰ τὴν 13ην Μαΐου 1950 ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανὸς ἀνελθὼν εἰς Ὄτταβα Καναδᾶ ἔψαλε Μέγ. Ἑσπερινόν, τὴν δὲ ἑπομένην ἐλειτούργησεν ἐν τῷ αὐτόσε Ἱ. Ναῷ συνεκκλησιαζομένους ἔχων ὅλους σχεδὸν τοὺς Ὁμογενεῖς καὶ τὸν Ἐξοχώτατον Πρεσβευτὴν Κον Σακελλαρόπουλον, τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Β. Πρεσβείας.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐτέλεσε πάνδημον μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ πρὸ ἑξαμήνου ἀποθανόντος ἀειμνήστου Αἰδ. Βασιλείου Δεμερούτση, Ἱερατ. προϊσταμένου τῆς Κοινότητος καὶ ὡμίλησε καταλλήλως.

—Τὴν ἐπαύριον ἐπεσκέφθη τὸν Ἐξοχ. Πρεσβευτὴν καὶ συνεδείπνησε μετ' αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἐν τῇ Πρεσβείᾳ.

—Τὴν 19ην Μαΐου παρευρέθη εἰς συνεδρίαν τοῦ Ἱερατ. Συνδέσμου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ καὶ ἔκαμε διαφόρους ἀνακοινώσεις σχετικὰς μὲ τὸ ἔργον τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

—Τὴν Κυριακήν, 21 Μαΐου, ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ἑορτάζοντος τοῦ ἐν Μπροῦκλυν, Ν. Υ., ὁμωνύμου Ἱ. Ναοῦ ἐλειτούργησε καὶ ὡμίλησεν ἐν αὐτῷ «περὶ Ἱστορικῶν συμπερασμάτων γύρω ἀπὸ τὸν βίον Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης».

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας παρευρέθη καὶ ὡμίλησεν εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν Λευκαριτῶν Κύπρου, κατόπιν προσκλήσεως ὑπὸ τῶν ἰδίων.

—Τὴν 25ην ἰδ. μ. ἔλαβε μέρος εἰς σύσκεψιν καὶ γεῦμα τῆς ὑπηρεσίας CARE, τὸ δὲ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας προήδρευσε τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

—Τὴν 26ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς παρεκάθησεν εἰς γεῦμα τοῦ Προεδρεύοντος Ἐπισκόπου Σέριλ τῆς ἐνταῦθα Ἐπισκοπιανῆς Ἐκκλησίας πρὸς τιμὴν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου μας κ. κ. Μιχαήλ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Καθ' ἃ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν Τύπον, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις διὰ νόμου ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐπιτρέπει εἰς τοὺς τέως Τούρκους ὑπηκόους νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν Τουρκίαν πρὸς ἐπίσκεψιν ἐξασφαλίζοντες τὴν ἐπὶ τοῦτο ἐπίσημον ἐπιθεώρησιν τοῦ διαβατηρίου. Ἡ Α. Θ. Π. ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν εὐεργετικὴν ταύτην ἀπόφασιν συνέστησεν δι' ἐπιστολῶν ὅπως πάντες ἐπωφεληθοῦν τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου νόμου πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας. Τὸ παράδειγμα τῆς Ὀργανώσεως Ἀχέπα μὲ τὴν μετάβασιν τῶν ἐκδρομέων της εἰς Κωνσταντινούπολιν εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλαι ὀργανώσεις καὶ ἄτομα.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελ.)

σαλονίκην, ἔνθα ἐπὶ τρία Σάββατα κηρύξας ἐν τῇ συναγωγῇ τὸ Εὐαγγέλιον εἵλκυσεν εἰς Χριστὸν Ἰουδαίους τινὰς καὶ μέγα μέρος ἐθνικῶν. Ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ φθόνος καὶ ὁ διωγμὸς τῶν Ἰουδαίων ἠνάγκασαν τὸν Παῦλον νὰ κατευθυνθῇ εἰς Βέρροιαν, ὅπου ὁ μὲν Σίλας καὶ Τιμόθεος παρέμειναν ἐπί τινα χρόνον πρὸς στερέωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν πιστευσάντων, ὁ δὲ Παῦλος διηυθύνθη εἰς Ἀθήνας καὶ ἐκεῖθεν διὰ θαλάσσης εἰς Κεγχρεὰς καὶ Κόρινθον. Ἡ Κόρινθος τότε κέντρον διοικήσεως τῆς Ἀχαΐας ἦτο πλουσία καὶ πολυάνθρωπος ἀποικία Ρωμαϊκή, ἀνεγερθεῖσα τῷ 46 π. Χ., ὑπὸ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος μετὰ τὴν καταστροφήν της ὑπὸ τοῦ Μορμίου τῷ 146 π. Χ. «Πολλοὶ τῶν Κορινθίων» ἀκούοντες τὸ κήρυγμα περὶ Ἰ. Χριστοῦ «ἐπίστευον καὶ ἐβαπτίζοντο». Μετὰ παραμονὴν 18 μηνῶν ἀνεχώρησεν ὁ Παῦλος ἐκ Κορίνθου καί, διὰ Κεγχρεῶν καὶ πάλιν, ἔπλευσεν εἰς Ἔφεσον συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα καὶ τῆς Πρισκίλλης· ἐξ Ἐφέσου δὲ εἰς Καισάρειαν τῆς Παλαιστίνης, τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τέλος τὴν Ἀντιόχειαν, τὴν ἀφετηρίαν τῆς ἐξορμήσεώς του.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ Ο ΦΙΛΗΜΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 11ης σελ.)

Ἡ χάρις καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἂς εἶναι μαζύ σας.

Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν διότι σὲ ἐνθυμοῦμαι πάντοτε στὲς προσευχές μου. Ἤκουσα ὅτι πιστεύεις εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, ὅτι ἀγαπᾶς καὶ Αὐτὸν καὶ ὅλους τοὺς Χριστιανούς. Ἂς ἐκδηλώνεται ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου καὶ εἰς τὴν ἀναγνώρισιν κάθε καλοῦ ποὺ ἔβαλε μέσα μας ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ἡ ἀγάπη σου, ἀδελφέ μου, μᾶς δίδει μεγάλην χαρὰν καὶ ἐνθάρρυσιν διότι εὗρε ἡ ψυχὴ τῶν Χριστιανῶν στήριγμα σὲ σένα.

Διὰ τοῦτο ἐνῶ θὰ μποροῦσα, ἐν Χριστῷ, νὰ σὲ διατάξω νὰ κάμῃς ἐκεῖνο ποὺ πρέπει ἐγὼ προτιμῶ, ἕνεκα τῆς ἀγάπης, νὰ σὲ παρακαλέσω.

Καὶ λοιπὸν ὁ Παῦλος ὁ γέρος, ὁ φυλακισμένος χάριν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, σὲ παρακαλῶ γιὰ τὸ παιδί μου, τὸ παιδὶ ποὺ ἐγέννησα στὴ φυλακή μου, διὰ τὸν Ὀνήσιμον. Ἦταν κάποτε ἄχρηστος γιὰ σένα. Τώρα καὶ γιὰ σένα καὶ γιὰ μένα εἶναι πολὺ χρήσιμος. Αὐτὸν σοῦ στέλλω σὰν τὸν ἑαυτόν μου. Καὶ σὺ δέξου τον.

Θὰ ἤθελα νὰ τὸν κρατήσω κοντά μου διὰ νὰ μὲ βοηθήσῃ ἐκ μέρους σου εἰς τὸ Εὐαγγελικὸ ἔργο μέσα στὴν φυλακή μου. Ἀλλὰ χωρὶς τὴ γνώμη σου δὲν ἠθέλησα νὰ κάμω τίποτε, ὥστε νὰ μὴ κάμῃς τὸ καλὸ ἀναγκαστικῶς ἀλλὰ μὲ τὴν θέλησί σου. Δι' αὐτὸ ἴσως ἔφυγε προσωρινὰ ἀπὸ σὲ διὰ νὰ τὸν ἔχῃς κοντά σου αἰωνίως. Ὄχι πλέον ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὡς κάτι παραπάνω ἀπὸ δοῦλον, ὡς ἀδελφὸν ἀγαπητόν. Μοῦ εἶναι πολὺ ἀγαπητός. Πολὺ περισσότερον εἶναι ἀγαπητὸς σὲ σένα καὶ ὡς ἄνθρωπος καὶ ὡς Χριστιανός.

Ἐὰν λοιπὸν θέλῃς νὰ εἶσαι μαζύ μου, δέξου τον ὡς θὰ ἐδέχεσο ἐμέ. Ἐὰν σὲ ἠδίκησε καὶ ἐὰν σοῦ χρεωστῇ τίποτε, βάλε το στὸ λογαριασμό μου.

Σοῦ γράφω μὲ τὸ χέρι μου. Ἐγὼ ὁ Παῦλος θὰ σὲ πληρώσω. Καίτοι εἶναι περιττὸν νὰ σοῦ γράψω, θὰ μοῦ χρεωστῇς πολὺ περισσότερα. Αὐτὸν τὸν ἑαυτόν σου. Ναί, ἀδελφέ, ἀνταπόδωσέ μου τὸ καλὸν πρὸς χάριν τοῦ Κυρίου. Ξεκούρασε τὴν καρδιά μου πρὸς χάριν τοῦ Κυρίου.

Σοῦ γράφω ἐπειδὴ ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ὑπακοήν σου. Γνωρίζω ὅτι θὰ κάμῃς περισσότερα ἀπ' ὅσα σοῦ ζητῶ. Ἑτοιμάσου νὰ μὲ φιλοξενήσῃς, διότι ἐλπίζω ὅτι αἱ προσευχαί σας θὰ μὲ φέρουν κοντά σας.

Σᾶς φιλοῦν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὁ Ἐπαφρᾶς ποὺ εἶναι φυλακισμένος μαζύ μου καὶ οἱ συνεργάται μου Μᾶρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς καὶ Λουκᾶς.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς εἶναι μαζύ σας.»

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Εὐλαβεστάτους Ἱερατ. Προϊσταμένους καὶ Ἐντιμότατα Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Ἑλληνικῶν Ὀρθοδόξων Κοινοτήτων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἀγαπητοί μου,

Ὁ πόλεμος καὶ τὰ δεινά του εἶναι δι' ἡμᾶς ἐδῶ εἰς τὴν εὐλογημένην αὐτὴν Χώραν μία μακρυνὴ ἀνάμνησις πλέον. Ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅμως, ὅτι διὰ τοὺς ἀδελφούς μας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁ πόλεμος μόλις πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἐτελείωσεν ἔπειτα ἀπὸ δέκα ὁλόκληρα ἔτη! Αἱ πληγαὶ τὰς ὁποίας ἄφησεν εἶναι ἀκόμη ἀνεπούλωτοι ἐκεῖ.

Εὐτυχῶς, ἐκτὸς τῆς γενναιόφρονος βοηθείας, τὴν ὁποίαν χορηγεῖ ἡ μεγάλη Ἀμερικανικὴ Δημοκρατία πρὸς τὴν Γενέτειράν μας, καὶ πολλαὶ Ἀμερικανικαὶ ὀργανώσεις ἔρχονται συνεπίκουροι εἰς τὸ θεάρεστον ἔργον τῆς ἀνακουφίσεως τῆς δυστυχίας.

Μία ἐκ τῶν ὀργανώσεων τούτων εἶναι καὶ ἡ Save The Children Federation, ἡ ὁποία ἀσχολεῖται εἰδικῶς μὲ τὴν περίθαλψιν τῶν παιδιῶν.

Τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος μας! Τί δὲν ὑπέφεραν μέχρι τοῦδε! Εἰς ἡλικίαν πού, ὑπὸ ὁμαλὰς περιστάσεις, δὲν θὰ ἤξευραν παρὰ παιχνίδια καὶ χαράν, τὰ σημερινὰ Ἑλληνόπουλα ἐδοκίμασαν μόνον στερήσεις, πικρίας καὶ συμφοράς. Πολλὰ παιδιά, χιλιάδες παιδιά, ἔχασαν τὸν πατέρα των ἢ τὴν μητέρα των κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καὶ ἔμειναν ἀπροστάτευτα.

Συνιστῶντες θερμῶς τὴν ὀργάνωσιν Save The Children Federation, προτρεπόμεθα νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως ὑποστηρίξητε πάσῃ δυνάμει τὸ ἔργον της.

Αἱ προσφοραὶ δέον νὰ ἀποστέλλωνται εἰς τὴν ἀκόλουθον διεύθυνσιν:

Save The Children Federation
1 Madison Avenue
New York, N. Y.

Ἔχετε πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα θὰ στείλητε θὰ διατεθοῦν δι' ἀγορὰν φαρμάκων, ἐνδυμάτων, καὶ βιβλίων διά τὰ πτωχὰ Ἑλληνόπουλα.

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς Κύριον,
† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

Υ.Γ.—Ἐσωκλείομεν ἔντυπον ἐκ τοῦ ὁποίου δύνασθε νὰ ἀρυσθῆτε περισσοτέρας πληροφορίας ὡς πρὸς τὴν δρᾶσιν τῆς ὀργανώσεως Save The Children Federation.

Ἂν ἡ συνδρομή σας λήγει ἢ ἔληξε, ἀνανεώσατε σήμερον. Ἐτησία $3.00. Δύο ἐτῶν Δολλ. 5.00.

Η ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΑΠ. ΠΑΥΛΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 12ης σελ.)

ὅπου βραδύτερον θὰ ἐκαλεῖτο νὰ δράσῃ. Ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ τὸν ἐτοποθέτησεν ἐγκαίρως ἐκεῖ.

Τὸν κόσμον τοῦτον δὲν ἀπέρριψεν ὁ Παῦλος γενόμενος χριστιανός, ἀλλὰ ἐξυγίανε καὶ ἐζωογόνησεν. Ἡ στάσις του ἀπέναντι αὐτοῦ δὲν ὑπῆρξε κριτικὴ ἀλλὰ ἐκλεκτική. Ἐφήρμοσε ἐν προκειμένῳ ὅ,τι συνέστησεν εἰς τοὺς ὀπαδούς του· «πάντα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε».

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν

ΤΑ 12 ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ καὶ Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ.—Ὁ λόκληρος ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία τῆς ἑσπέρας τῆς Μ. Πέμπτης, Μ. Παρασκευῆς, Μ. Σαββάτου, καὶ ἡ Ἀνάστασις. Σελίδες 132. χαρτόδετον. 50c

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ καὶ ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ.—Ἱ. Ἀκολουθίαι, Εὐαγγέλια, Ἀπόστολοι καὶ Ἑορταὶ ὅλου τοῦ ἔτους. Πασχάλια ἕως τὸ 1987. Ἔκδοσις Ἀθηνῶν, κομψῶς δεδεμένη, σελίδες 796, $3.00. Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις, σελ. 520. ... $5.00

ΙΕΡΟΣ ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΣ τοῦ Ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ.—Περιέχει τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἀκολουθίας τῶν Κυριακῶν καὶ Ἑορτῶν ὅλου τοῦ ἔτους καὶ αἰώνιον Πασχάλιον καὶ Κυριακοδρόμιον. Πολυτελὴς Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις. Σελίδες 780. Χρυσόδετος, $5.00.

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κείμενον. Τὰ 4 Εὐαγγέλια, Πράξεις Ἀποστόλων, Ἐπιστολαὶ Παύλου καὶ Καθολικαί, Ἀποκάλυψις, καὶ πίναξ περικοπῶν ἀναγινωσκομένων κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ Ἑορτάς. Πολυτελὴς Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις. Σελίδες 620. Χρυσόδετος $5.50

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικήν

ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΓΕΝΕΑΝ

Ἐκδόσεως Λονδίνου, μὲ μαῦρα καὶ κόκκινα γράμματα, Ἑλληνικὰ καὶ Ἀγγλικὰ εἰς ἀντιστοίχους σελίδας. Ὅλα σχήματος τσέπης, χρυσόδετα.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. The Divine Liturgy of St. John Chrysostom. Ἐπίσης ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ Περικοπαὶ Ὀκτωήχου, Τριωδίου, Πεντηκοσταρίου καὶ Μηναίου. $3.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ, ἤτοι, Ἀραβῶνος καὶ Στεφανώματος. The Sacrament of Holy Matrimony ... $2.00

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ. The Sacrament of Holy Baptism. $2.00

ΤΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ. The Sacrament of Holy Unction. $2.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Μ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ καὶ τῆς ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. The Services for the Holy Week and Easter Sunday. $4.00

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ. The Divine Liturgy of the Presanctified. $3.00

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ καὶ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ. The Acathist Hymn and the Little Compline. $2.00

ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ, ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ καὶ ΥΨΩΣΙΣ. Epiphany, Pentecost, Exaltation of the Cross. $2.00

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΒΡΗ ΔΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ DIVRY. Ὁδηγὸς συνομιλίας Ἀγγλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς, μὲ τὴν προφοράν, ἐπὶ παντὸς χρησίμου θέματος. Νέα Ἔκδοσις 1947, μὲ ἐπιστολογραφίαν. Σελ. 448, σχῆμα τσέπης. Χρυσόδετοι $2.50.

ΝΕΟΝ ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ καὶ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ DIVRY. Τὸ νεώτατον, πληρέστατον καὶ πλέον ἀξιόπιστον λεξικόν. Ἔκδοσις 1948. Χρυσόδετον, μὲ εὐρετήρια $3.00. Μὲ δέρμα καὶ εὑρετήρια $4.00.

GREEK MADE EASY. Ἡ μόνη ἁπλῆ καὶ συγχρονισμένη μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς, κατ' οἶκον ἢ ἐν Σχολείῳ, ὑπὸ Ἀμερικανῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων. Third enlarged edition (1948), 192 pages. Cloth, $2.50.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ Ἄνευ Διδασκάλου. Ἡ ἀρίστη πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς ὑπὸ Ἑλλήνων. Προφορὰ ἀκριβεστάτη. Γλῶσσα ζωντανή. Κατάλληλος δι' ἀρχαρίους ἢ προχωρημένους. Ε΄ ἔκδ. 1949, μὲ 64 ἐπὶ πλέον σελ. $3.00

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ, Κωνσταντοπούλου, Τεῦχος Α΄. Τὸ πλουσιώτατον καὶ μεθοδικώτατον. Μὲ 64 πολυχρώμους εἰκόνας $1.00

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ τοῦ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς Ἀ-ΜΕΡΙΚΗΣ, Κωνσταντοπούλου, Μέρος Β΄. Τὸ ἰδεῶδες Ἀναγνωστικὸν Α΄ ἢ Β΄ τάξεως, μὲ 42 πολυχρώμους εἰκόνας $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Γ΄ ΤΑΞΕΩΣ «ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ», Κωνσταντοπούλου. Μόλις ἐκδοθέν, εἰς ἐκλεκτὴν δημοτικήν, μὲ λεξιλογια, ποιήματα καὶ 70 ὡραιοτάτας εἰκόνας. Τιμᾶται $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ΄ ΤΑΞΕΩΣ «ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ», Ν. Βαβούδη. Τὸ μόνον ἐγκριθέν. Δ΄ ἔκδοσις. $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωΐδου. Ἔκδοσις Γ΄, 1945. Μὲ 100 ὡραίας εἰκόνας $1.00

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Πολυζωΐδου. Ἔκδοσις 1949. Μὲ πολλὰς εἰκόνας. $1.00.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ. Πολυζωΐδου. Μικραὶ παιδικαὶ ἱστορίαι, παρμέναι ἀπὸ τὴν ζωήν. Ὕφος ἁπλοῦν. Σελ. 160. $1.50.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωΐδου. Νέα ἔκδοσις μὲ 26 μεγάλας εἰκόνας, προσευχάς, κλπ. $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωΐδου. Μὲ διδάγματα, προσευχὰς καὶ πολλὰς ὡραίας εἰκόνας $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωΐδου. Ἔκδοσις Β΄, μὲ πολλὰς εἰκόνας..... $1.00

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. Δημητριάδου. Ἐκδοθεῖσα χάριν τῶν ἐδῶ Ἑλλην. σχολείων. $1.00

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. Πολυζωΐδου. Ἡ διδασκαλία τῆς πίστεώς μας εἰς 100 εὔκολα μαθήματα. $1.00

CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. A Sunday School Primer. By Bishop G. Polyzoides. $1.00

ΟΡΘΟΔΟΞ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. Πολυζωΐδου. Ἐξηγεῖ μὲ εἰκόνας ὅσα τελοῦνται εἰς τοὺς ναούς μας. $1.00

Στέλλονται παντοῦ προπληρωμένα. C.OD. 30c ἐπὶ πλέον. Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ἀπὸ τοὺς Ἐκδότας.

D. C. DIVRY, Inc., Publishers 293 SEVENTH AVE. NEW YORK 1, N. Y.